

దేహిముఖాబ్జవి ♦ భావసువసుహృదీన ♦ బాంధవసితరా
భాయతలోచన ♦ నావసర రామనామ భద్రలలానా.

దర్శ్య—కటతాళము

నాగకన్నియలొచ్చిరి ! ధీవరమానురాగసపుఖ్యత హెచ్చిరీ ! నాం
మరుపుదీగెలసరిబోలు ! భోగాంగములచందనాదులుశోభిల్ల॥రా॥గ
్వలబంతులు ! చేనొసగివర్తిల్లజేయచు యుగతులు ! వ్రల్లాసమున
రాంఘ్రిపైడి ! బిళ్ళబంకెలు ఘల్లుఘల్లునప్రసూనిగ॥నా॥౨౪
మసాముగ్ధా ! కాంతులుమించిమన్నెందగ మఖిహస్తిలా ! చెన్నొ
చిన్నారతిలకమా ! తిన్నగదాల్చి ప్రన్నానందముకుల్క॥నా॥౩॥
నూజూడగా ! సుందరపుల్లంబుయహ లోచనలాడగా ధరణిమి
ప్రరి రామదాసుసి ! పరిగనేలినవానిస్మృతయేమూరిక॥నా॥ ॥౪॥

చెలికతైవాక్యం

యనిపంచాశుక ములమాడ్క నెరుంగు పెడిముగ్ధాంగములు
కాంతులీనవచ్చిన లలనామణు తెవ్వరో సగాసరిజెవుడి!

నాగకన్యలవాక్యం. ద్వీపద

నరే నిక్కముగ మాయొక్క ! చెలువంబునీకుచెచ్చెర జిల్పెదాము
కద్వీపద మందుసత్కీర్తిక ! గలనాగసత్కన్య కలమైదుగురము

గూడిచెలియొక తెమక్కువలుచేయగను | వేమకొనకయితివిడియంబులొనగ
తలిరుహోణాకతె చందనమలందగను | జలహక్షియొకతె హెచ్చరికలుజేయ
నెలతయొకర్త పన్నీరుజల్లగను | పొలతియొక్కతెమల్లెపువ్వులబంతులివ్వ
పంకజాక్షులుకాంత పాంఖాలువిసుర | పొంకముగరాణి వ్రప్పడివలువ
లవిరళంబుగదాల్చి నభిగులాల్వన్నె | గనికలుదొడగి నేత్రములననువైన
కాటుకల్బెట్టి చక్కనిపొప్పులందు | పాటలబులుముడిచిపాటల్ దీర్చి
సాంపుఘటింతు కస్తునిక్కబొట్టు | యింపుగజేర్చి వాలికనుగంధంబు
మెలదినురన్నచామికలాభరణ | ములు ధరించుచి యాముద్దియలతోటి
పసిడిపల్లకులెక్కి భాసురభక్తి | పోసగ మిట్టదొడ్డిపు శౌరినంచి
వచ్చితిమిలకుజవ్వః తెరవెల్చి | యిచ్చతోమహినులిక దెల్పెదాము
తెరవెల్చేకీతకాన.

నాగకన్నియలమే వోయమ్మా | యేవరముగూడివేగ తెరవెల్చె
దామెకొమ్మా | భూగగనచర స్త్రీగణములుమము | బాగుగాగనినుదిలో
గొసయాడగ | నాగ || ౧ || ఆణిముత్యములసరులుజారా | శాంచనభూషణ
ణిబహుకాంతులొండమిరా | క్షోణిలోన సర కేణుమానములు | జాతగల్గి
సురిరాణులమించిన | నాగ || ౨ || సరసీరు హేతులులాతోనుయెల్లపుడు మేము
పరమానురాగమొందుచును | అరుదగమిట్టదొడ్డి పురినిలయుండగుపరమా
త్ముని సంస్కరణచేయుచును || నాగ || ౩ ||

ద్వి ప ద.

కన్నియవినవె నిక్కముగమాయొక్క | విన్నపంబంత సవిస్తరంబుగనూ
విమలభాషలుగుల్ల వినుపింతునేను | కమలజుడై నకశ్యపుకుమామామ
అత్తలువదమువ్వలందులోపలస | దుత్తమురాలుకద్రూపపుత్రులగుద్వి
త్రింశతిగురుసు వృదేవరలుసప్త | వింశతిగురుమరుగలి | వీరిమధ్య
నవతరించినకాళియాహి నాయకుడు | ధవుడురాశేశ్వరుడు త. డ్రిగారమ్మ
నవనీలవేణియెలనాగమాతల్లి | పల్లవారుణపాదపద్మలగువీరు
చెల్లెండ్రునుమ్మఈచెంగలాక్షులూ | యొప్పునామము వినుమొయ్యనరుచర
కువ్వుయీయింతి కుంకుమగంధియీవ | దూటిసుగంధియీతోయజవేణి

లగంధి యావణతిసపుగంధి । నా పేరుమిడిదొడ్డి నాధునియొక్క
గల్గన పద్మగంధినోయిమ్మా.

చెలిక తైవాక్యం

శ్రీ రామామణ్యుని చారిత్రంబెల్ల వి. తిరునామముగ
రారీతిగమీసాధ్య చారిత్రంబెల్ల విన్నపముజేయగదే॥

నాగకన్యలవాక్యం

కీర్తన - చటతాళం

పల్లవంబునెత్తి । నీననిష్ఠాచలచటతాళంబుగాత్రీ । లలిత శాంచనకాం
లరుకాంతులగూడి ॥ చిలువ నాయనిసేన సునమమనుదూమ ॥ ౧॥
వధూటి । భూమిలోయెందులేరుమానాటి । వారిహంతకులీలగేరుమో
ను । కస్తూరితిల్లములు చెల్వొడినాల్తు నిష్ఠ ॥ ౨॥ అలనీలనేణి
గుణజ్వలతూంకరాణి । చెలగిమామత్తమామల శాసంబూలు
నిపొందజేసి నిశ్చలమూగనుమము ॥ ౩॥ చే । జగతిలోవూసి । శ్రీమిట్ట
నగరివాసూ । తొగరుతమ్మలకా తి నెగమమ జలపాన యుగ్మ
పక్ష వేడ్క చగుపూజజేతూము ॥ ౪॥

శ్రీ త త న.

కోమలివినవె నేమాముదస్పక । ప్రేమతోరామాన్మత నామము
వలె ॥ ౧॥ చటనామితేక నిశ్చలముగనామనమున । నిలిపిశ్రీనా

యకుని దలచితెమోక్షముటై ||కో||౨|| పాలాలగఁధులతో ఆహూతుడు
చును | కీటుగా రాఘవుని మాటికివేడనలె ||కో||౩|| దోషములన్నిటిని తో
సేభవాతకుని | భావాలెనిత్యాము విశేషమెనమ్మనలె||కో||౪|| మేలుగ రా
మదాసు నేలినమిట్టదొడ్డి | ప్రోలూనివాసుమదిఘాజాలుచేయానలె||కో||౫||

రుధిరాక్షును గానడం దరువు - ఆనితాళము.

అక్షీణభుజవిక్ర మాక్షోణీసమరాగ్ర దక్షుడనేనురుధిరాక్షుడనుగా
అ||౧|| వీర్యావిహిపునిశ్చయ శాశ్వతములనెరవేర్చి శౌర్యాడమే సుధైర్య
డరా||అ||౨|| అష్టదిగ్విజయముష్టిమీరినబాహు | నిష్ఠుడపరిపంథి నష్ఠుడ
రా ||అ||౩|| త్వేణానలస్థిర జ్వాలలచే నిక్కాలూలగెల్పెధృతా శూ
రుడరా||అ||౪|| మిట్టదొడ్డియను పట్లనేశ్వరుడగుట బుట్టానుతిందిన దిట్ట
నురా ||అ||౫||

గీ|| ద్వారపాలకవినం ముద్వరవిచిత్ర

మహిమలను గాళీయూహిండు మంత్రియనగ

నొప్పించచ్చితేసిటుయా మహారక్రేంద

డిందువచ్చును యెదురునేడేగవలె||

కాళీ యుదు రావడము.

క॥ శ్రీకాగ్గ హృదయేశ్వర సాగరతూణీకమాని సన్నతలాభ
వ్యాగమసారమనోవాచాగోచరధౌతగిరి శాంతమహేశా॥

కీర్తన - ఆదితాళం.

కాళియాహివరేణ్యుడా । భాసురకీర్తిక పాళిశోభితగణ్యుడా । మే
ళంబుగనుబల్ కరాళనాలముశ్శ్రవ । వాళమానేక్ష ఫణాచిశోభిల్లగ ॥కా॥౧
దివిజులందరుజూడగా । కాకోదరవిహారు గొనియాడగా । వివిధప్రపీణ
ల్లాఘనశౌర్యమునుగల్గి । భువనమందఱిల శాత్రవులుభీతిల్లగ ॥కాళి॥ ౨॥ శూ
లమద్గరప్రాణమూ । తోమరడిండివాల చంద్రహాసమూ । వాణాదిఘనశ
స్త్రజాలాముచేబూని । కాలకూటనాల కీలలుప్పతిలంగ ॥కాళి॥౩॥ పరమా
నురాగంబుగా తప్పకచిత్తవరజీవ జాతంబునా । అరసిమిట్టాదొడ్డిపురిరామ
దాసాఖ్యు వరదమిత్రుని వాద స్మరణగావించియు ॥కా॥౪॥

సూత్రధారునివాక్యం

క॥ భీకరతేజసులొలయది వాకరుచందముగ నిందువచ్చిన ఘనద
ర్వీకకలూరెవ్వరొకరుణాకరవినుపించనయ్య నానందముగ ॥

కాళియుని - ద్వీపద

స్వారపాకవినర మద్వరప్రతాపంబు । సారెసారెమిరి జగతిచెన్నొందు

గావున మేటిదిగ్గజములబోలు | యీచరూఢిని కూడియింపొందగాను
వచ్చితినిందు పావకబ్బాలనైన | చెచ్చెర్రమింగి మచ్చిలిల్లసిల్ల
కడిసిభూమంధరసికామునుబట్టి | చివచిదజేతు విచిత్రప్రకాశ
మానుడనై భూమండలంబుడు | నానేర్చుదెలుపకీనాశునివశమె
యిదిగాక శైరవెళ్ళి యిరుమిట్టదొడ్డి | సదనయిత్రునివేడి సరన నెర్చెదరా||

కీర్తన - దశపు . ఆదితాళం.

రాజకాళియిధనిరాజా | రాజసేనసముదాళశారదవి | రాజకుందరు
చిరప్రవణుడను || రా|| శూకాభయంగరప్రకారా | మేరుధరదేరఘటిల్లగబో
రుజగములదూరి చరించెడి || రా|| ధీమాశత్రునముహూభీమా | రామదా
సుయెదరింజల బ్రోచిన | భూమిశ్రీబట్టదొడ్డి పురివయనెంచెటి || రా||

సూత్రదారునివాక్యం - నీవపద్యం.

దర్శకరేంద్రనిత్యవినోదముగమీరు విహరింపుచున్నట్టి విషయమెద్దో
కమనీయముగనిమ్ము గా చిపోషించితద్దయునొప్పుచున్నతలిదండ్రులెవరో
అఖిలప్రమోదంబులలరుమీతో బుట్టిచబలుతైవిలసిల్లు భ్రాతలెవరో
కడుభక్తిమీకునత్కరింబులొనరించి వెలుగొందుచున్నట్టి వెలదులెవరో
రూఢిచెన్నొందు భూరివరూఢిని ప్రభావముచేత్తెత్తివీణదోర్బలప్రశస్తము
హేమలెల్లయసూన నాచరూఢ్యముగను విష్ణుశంకరశివమామహేశ్వరముగచు||

కాళియనివాక్యం - ద్వీపద

తప్పకవినతద్దయునప్రతాభి | వర్చసామ్యములు నిన్వంబయ్యె వెలుగ
విష్ణుదైత్యారిర్యోరచనాను | కృష్ణాభసంజ్ఞా పొక్కి లిరిమ్మిలోపి
తామహుడుగలె నానికిమరీదియూగురీవికేశ్వపుడుగూకశ్య
పునకుదక్షబ్రహ్మపుత్రికత్రిదశ | మనబహుసంతానములుగలిగెనందు
కద్యవయసుదక్షిణ్యకేవలండు | ఇద్దుడనంతసప్రసవకుడమల
తతివాసుకై రావతము తక్షకుండు | ధృతరాష్ట్రులను ఫణిండులుబట్టిరండు
వాసుకీనాగత్రివంచోరగేంద్ర | భాసురవంశులై ప్రబలిరనేక
భుజగేశులను శేషభోగిరాడ్మోర | నిజకులంబునభూరి నిజహమ్మెసన్న
గాధిపుల్గలరు వారందరిలోనుప్ర | సాధుడనె నేను జగతిచెన్నొంది

లిగిరత్నాకర దీప్తిపంబునందు | గలచక్రకులకెల్ల కతకనై పద్మ
పుటాలనుదీర నద్ధమనుచు | భూపంచకమునుసంతోషింపనిత్య
లసిగనుందు పృథ్వీమిట్టదొడ్డి పురిరామదాస ప్రభుచాలదలచి ||

ద్వారపాలకుని వాక్యము

|| పన్నగపతినిచరితము విన్నంతలొ కణకములకు విందైతమది
వోన్నతమకు నామంబును తిన్నగనిగోరెనిపుడు నెల్పగడయ్యా ||

కాళీయవాక్యం - దర్శనం.

కుండలినంశాబ్ధి హిమకరుండనూ | మాత్తాండసమదే దివ్యకాళి
ముండనూ | చండవిక్రమోదండ మండితాఖిల మూనదోర్దండముండలుండ
|| నిటలనయనొత్సాహ నదకమండనూ | సమమృతివిజయుండొనిదక
ండనూ | దేబుః విషపట సటలగటుల | చటులచిటిచిటుల బెయ్యజే
మగల || కుం || ద్విదరివ్రచననుశౌర్యమీననుండను | భాసురరణామృతభీమ
హముండనూ | నరులసులతమి చెరులకరులఖగ | వరులగిరు అధృతిదొ
లజేయగల || కుం || ఎనుధమిట్టదొడ్డి పురిరామనాసుని | మానసములోనెల
న్న శ్రీనివాసుని | అనిమాసిక సనలెన్నగ కొసరిపద || కీసయములుకమ
సలదలంచెటి || కుం ||

కాళీయని ముంతి కొనియాడుట.

కీతకన - చౌకతాళం.

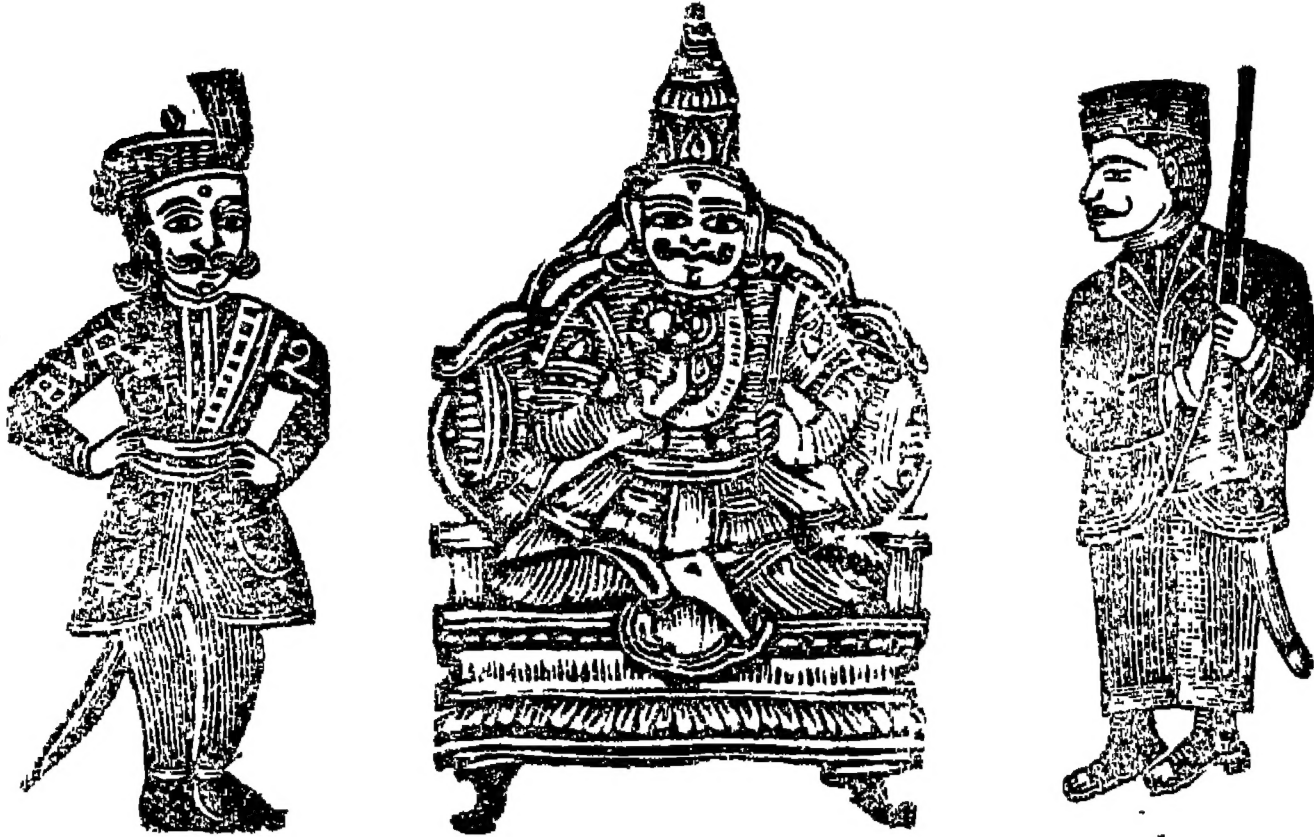
కాళీయాఖ్య ప్రపుణ్యా | కదసదాక్షిణ్యా | వ్యాళవంశేశ్వరేణ్యా
ణవీరగణ్యా || కా || నకలశూరలలామా | శాత్రుపభీమా | కునుమారాకా
కాను | సుజనాభిరామా || కా || ధరమిట్టదొడ్డిపురి | భామునికోరి | స్మ
ణజేసెడిభూరి | శవినయచారీ || కా ||

కాళీయుని దర్శనం

కీతకన - ఏకతాళం.

బిలేశమేంద్రుడగా | సుయనోజ్జ్వలాభి సాంధ్రుడగా | హలహలలో
గపటరానలమునన | కలారిచయముల గలిగింపజేసెడి || బి || సురాసురలక
|| భుజకౌర్యరాజయుభిన్న | పరుండనై పణి వరూణీనితోడరత్నా

బి॥ సరోజాక్షులందు ! స్మగనుందరుండనై యుందు | ధరామిట్టదొడ్డిపురిరా
మదాసు | శరణ్యునెద సంస్మరింపుచుండెడి ॥బి॥

మంత్రి సభచేయించుట
ఆటతాళం.

సభజేసిగూర్చుండి భోగీశదోసములన్నిటిచెండుడి | విభవంబుగను
పుంగ వేంద్రులనక్తిచే శుభశాసనములు భాసురముగజేయగ నభ॥నుండ
రములులాడగా | కాకోదర సందోహమునువేడగా | వంశమాగధశాస్త్ర
వాదిగాయకులంత సందాడిగను తద్యశస్సుకీర్తించగ ॥సభ॥ హితులుగై
సేయగనో | చామరుధీమతులెల్ల వేయగనూ | క్షితిమాసపులు నీవిచిత్రం
బుగనుచాల | నుతియించినుంచి కానుకలం దివ్యగదివ్య ॥స॥రామదాసుకు
నుభూరి | సప్తఖ్యమొసంగె శ్రీమిట్టదొడ్డిపురి హేమాంబసపుదయం బెలమి
తోనెలకొన్న | కోమలాంబుదవణుక కోరినుతింపుచు ॥సభ॥

వ॥ అయ్యవనరంబున కాళియాగుండు సింహాసనాసీనుడై మంత్రి
తో యేమనుచున్నాడు. దర్శనవాదం.

కా—రుధిరాక్షువినరా | నెమ్మదితోన రూఢిచేగనగా ! ఆధికతేజోవంతము
మరతోకములలో | పృథుయశస్కుడనయ్యపాలుపొందుచుంటిని॥
రు—కుధరేశధైర్య భాసురవీరగుణ్య ప్రచార్య | పిథువిరాజితకాయవేసు
కతోవిందు | నిధమయ్యెదోనేడు విన్నవించుడివిందు॥

కా—యలలోనాకడిమి | బల్మికిమానవులు భీతిబాడమి | నలువొందవా

రిప్రాణములుగాచుకొనంగ | చెలరేమనకేమిచ్చెడరొవాక్రుచ్చువీ

రు—బలువేక్కతోను | దెల్పెదవ్యాకుల మంతమాను | నెలకొక్కసారి

మానితభోజ్యములు మనకు | వలనొప్పయొసగి దివ్యాత్ములై నుండిరి

కా—అవనీజనములు మనకొసగెభోజ్యా రెప్పణములు | సవినయంబుగమాకి

చ్చటికి బంపకవాటి | నెవరనుభవింతురా విధమేర్పరించుమి |

రు—కువలయమందు | మనలగా చుకో సారమిందు | ప్రపిమలంబుగనిచ్చు

భక్షాదులనువక్షి | ధన్యనికర్పించి తద్దయ నొప్పుచున్నాము |

కా—హీనవిచారి | నీకపటంబు కేమనందురా | మానుగనాభూమాన్యత

లెల్లవుడు | నై సతేయుడు మెక్క వాడెవ్వడో తెల్పు |

రు—నేనొక్కరుడనూ | గాకఖిలధరణీశులనందరునూ | పూనిమిట్టాదొడ్డిపు

రిశౌరితురగచుకు | దీనులై యిట్లువర్ధిల్లుచున్నారనుష్మి |

క॥ జనులెల్లమనకునొసగెడి ఘనమైనయ రెప్పణములు ఖగవతికినిమీ

రొసగూడియిచ్చెకారణ మనమామతేక తెల్పుమామంత్రీయిక॥

న॥ అనిన మంత్రీయేమనుచున్నాడు

క॥ ఉరగవరారెప్పణములు గురుమనకివకెట్లు యింతకాలముధరనీ

వరదుగ బ్రీశుగున్నాడవొ స్థితిముగ దెలియంగలేనేదిత్త ముహోన॥

కాళియునికి మంత్రకిస వాడము అదితాశం.

కా—ఓరిదురాభిచారమాను యీవాక్యములన్ని

ధారుణితలమునందునేను | కారుమీరు మొనగాడనుండగను

భోరుషక్షిసిబాగడనేటికిర ॥హో॥

మ—దూరభారము తెలియకాను గర్వోక్తులిట్లు |

సా రేకుజలుకగానేలనూ | భూరిశౌర్యదర్శుడు యాశకుని

వీరునితోతగవిక వలదంటేను ॥దూ॥

కా—నన్ను మించినయట్టెవాడ | సత్యంగంబునకుబల్

జ్యరంగంబునందువోడ కన్ననము లోకంబుల నయినను

హూన్నతవిషతతినొంచి వేసెదను ॥హో॥

మ — పన్నాగధీశయిట్టులాడా | తగదూనీకన్న
 ధన్యుడాసక్షి రాజుచూడా ! మున్నబలారియమాఘవీర్యసం
 పన్నతగెలచిన బాహూదయ | దూరబౌరము||

కా — పాలివారిని పెంపుజేసి | మాట్లాడకురనా
 పాలిబలమెల్లగీసివేసి | చాలుచాలునీసాహసమెల్లక
 రాళవాళబిదురంబుఁ తీర్చొదలవోరిదు కాభిచారమాను||

మ — గేలినన్నిందువేగజేసి | చెడుకార్యము
 దుశ్శీలాజేయకుమెదద్రోసి | లాలితమిట్టదొడ్డిప్రోలునివానుని
 లాలనార్పముసులత్యపెట్టుమిక | దూరభారము||

వ॥ అనినకాళియుండు నయనంబుల విస్ఫులింగంబు గురియ కో
 పోద్ధిపితమూఁసుండై యేమనుచున్నాడు

క॥ పగవారలనీగతి గొప్పగజేయుచునన్ను మానపరచితివిక న
 మృగరాదునిన్ను సభలో తగదికపోపొమ్మిదుగ్మదకృతజాలా॥

వ॥ అనిన కుంతి యేమనుచున్నాడు.

క॥ ఒడయడయధికునితోకడు వడికంటకముంచనలదు వలదంటెను చే
 టుమగకదలచితివిక నీయెడనుఁడగరాదు జనియదెయ్యడకై నక

వ॥ అని సభామందిరంబునుండి వెడలిపోవుచున్న రక్తనయనునిం
 గనుంగొని నజ్జకుంజని కాళియుండేమనుచున్నాడు.

కాళియునికి మంత్రకి సంవాదం.

ఆదితాళం.

కా — యోదుబోయెదవుమంత్ర! యేమనంటిన్కి వందిమాగధవిల్లింగ బృంద
ముచే సందడిగలమన్నందిరంబుపీడి ||యెం||

రీ — సం దేహమేమిచాటుచాలు పోవయ్యా | ముంకునీవుపది మందిలోన
బహునిండపరచిన వగలొంద కాకుమరి ||సం||

కా — వై నతే మునితోచెలిమి వలదునలదంటె మానసమునపలుమారుకల
గి సభలోన మమ్ములను రోసివేగయిక ||యెం||

రీ — నీనేర్పుదెలసెనేనురానుపోపొమ్మి | రోనభావమున వెడలుమనుచువ
గ బూనిపలికితుదబొంక నేమిటికి ||సం||

కా — నిన్నుయెడబాసి యిందుసలువజాలను చిన్ననాటిపెరుచెలమిదలుక
నె నన్నువిడచి సందనంబుదాటియిక ||యెం||

రీ — తిన్నాగమిట్టదొడ్డి దేవదేవుని నన్ను తించి విరసంబులేక తమనన్ని ఛా
నమునను జనుదెంచితి నొగి ||సం||

వ|| ఇట్లుమంత్ర కాళియోరగునిచే నభిమంత్రతుండై గరుడనిచే
ణీంద్రుడు చెడగలండని చింతించి అంతఃపురంబునకుంజని పద్మగంధితో
పేమనుచున్నాడు. దర్శన వాదం

రీ — యింతివినవమ్మ సంకోపముగను

విన్నవించు యావిధమెల్ల శాంతిమీరగనూ ||యెం||

దృ — మంత్రవరయా వృత్తాంతక్రమమూ

నాధాసంతము దీరవంతదెల్పుము ||మంత్ర||

రీ — నీదుపతీతాక్షుకానీతో కంటుదలచే

యిందుచేమర్వీకులకే చేటురావలసె ||యెం||

దృ — వాదమేలయావై నశేయునితో బూనె

పోదుగాకుండ్రాల పతిధైర్యమతితో ||మం||

రీ — మానవులొసంగె మాన్యాతకొరకు

మనసులొవై రముగలిగె హోలాక్షిదొరకు ||యెం||

పద్మ—తానిలులజేయ తగదంచువేడా

వేడ్కతోనీకుదెలుపాగదోచాగలేదా !మం!

మం—యెన్నివిధముల నేదెల్పినాను

వినడూకన్నియయిక యెంతఃనిజెప్పుదునూ ||యిం||

పద్మ—వన్నాగనుబ్రోవు పాపావినాశా

నేరామెన్నకుమని తల్తుమిట్టదొడ్డిశా ||మం||

వ|| అని పద్మగంధి వధూమణులంగూడి సభామంటపంబునకుంజని
భతకతో వందనపూర్వకముగ యేసుచున్నది.

క|| వందనమయ్యమనోహర వందనముభుజంగనంశ వార్ధిహిమాంశా
వందనముహాలహలాధర వందనముశరశ్చంద్రకుంద వర్ణఫణిశా||

కాళియినికి పద్మగంధికి సంవాదం.

యాలలు

కా—ఇందీవరాక్ష నీమదిలోసందేహ మించుక లేకనుందిరముకేతె చనేటికి

ఘనులుండగనుయిదు రాదనునామిహోటికి ||యిం||

పద్మ—కుందేందురుచిగాంగా వినునా డొడమూలొ

వినుతింపుచును యెందుబోయిన యేమితోచాదు

సత్యంబులేని నుందరులకాలాటి మోనాము ||మం||

కా—తరుణినీవాడినమాటపరమధర్మోక్తులెకాని | గరితలునుబెకడొందిరా

గానూ | రానేలనేడాకారణము దెలుపువేవేగనూ ||యిం||

— చ్చరుగేశఖగరాజుతో నీవరుడుగనిగ బూనియున్న | తెరగునేవినియి
దువచ్చితి | వచ్చినామదిలో తెరగుపడి శరణుజొచ్చితి||
— చిగురాకుతోడి ఖగమెంత మంగటిగలవాడంచు యిపుడు | దిగులునీ
మదిజెందియున్నావు ననుగెల్పెవారు జగతిలో లేరనుకొమ్మినీవూ |
— అణితంబుగమిట్టదొడ్డి నగరిశౌరి తులంగామయితో | తగవుమీకిల
యేలాగలిగెను వ్యాధయేశ్వలా యీతెగువనాకి దెలుపువేగాను||
న|| అనిన భార్యతో భతకయేమనుచున్నాడు||

ద్వీ ప ద.

'ంగివివెనిక్కముగ యీవార్త | పనిబూనినీకు యేర్పాటుగావెంతు
లో యాధీరవరులెల్లనాడు | అసహాయవీర్యంబు కాత్సలోవెరచి
'క్కసారి మానితభక్త్యభోజ్యమిలుగాగబహుమానములుచెట్లక్రింద
గ వాటినన్నిటిదెచ్చినాకు | కడుభక్తినిచకదుష్కర్ములై భోగి
గరుడుసికినిష్కారణంబుగను | మనమునభీతిల్లి సూరునచ్చుటయు
చేరిసియిచ్చుడు వలగటంచు | వారిండినిగాన వనుధమిట్టదొడ్డి
లారితురంగమైనట్టి | పక్షికినేనేభయమొదగలను||

న|| అనిన పురుషునితో పథూమణి యేమనుచున్నది.

త్రిపుట శాశం.

భుజగాదిపమునుపటినలె యాద్యజ్ఞతికియొనగేటిఈవి | విజతమునిగా
విండాబోకుమి | గరుడునితో నీవు నిజముగనుకంటె తెగాకుమి |
— గజరాజయానా నాతో గజలిజినిచూటాడనేల విజనాపతినియదల్తునూ
రణరంగమును అజహగాదులను గెల్తును || గజ||
సూకాయెవ్వరిలేని ఘోరాపగయేలానీకూ | దూరాభారము జూడు
మీయింపంతమెల్ల పారిపోగా విడనాడుమి | భుజ||
నారీధిలో నాపంటిపీడులె దైవాలేక యీరీతికాయముంగుమా
బలవంతుడనై యేతీరునిపుడూరికుండును || గజ||
కాకాబలవంతులతోటి పరిమాడుటతగదు శాంతామొది యీ
వ్యాధనూ యీలేనిపోనివింతా నేబూడజాలనూ || భుజ||

కా — యింతిమిట్టదొడ్డిపురి శంతుజనకునిసాక్షి చింతనెమ్మదిలో నొందక
గరుడనిపాలపహరియింతు కడుకీర్తిజెందాక ||గజ||

వ॥ అనినమనోహరునికి మంజులవాణి యేమనుచున్నది.

సీ॥ వినకుమహాత్యంబు వినవయ్య ఫణిరాజపరగమాతండ్రి జెప్పంగవింటి
మల్లిశాసనముతద్దయుగల్గి జలధలోగలనివాదులను శీఘ్రమునుమ్రుంగు
గజకూర్మములరేను కంబునుయొక్కటబట్టి కుప్పించిచ్చుష్కరముకెగసె
అఖిలనదుల పుక్కిటదూంచిననలుకల్లాల్చి సురయాత్రాహినబైకూతె

గీ॥ దివిజపకుగెల్పె యమృతంబు దెచ్చిక్రూర
వేయునకొసంగి తనుగన్న వినతభూరి
దాన్యమునుబాపె నిదిగాక ధైత్యభేది
సాహసంబయ్యె నతనితో వలకుకంటు.

పద్మగంధికి కాళియునికి సంవాదం

ఆటతాళం.

వ — వలకువలదయ్యా భోగినర్యా | నావాక్స్యముమదిలో
దలపవెందుకు నేర్చుధైర్యా | బలవిరోధిదేగల కులిశాద్రుని
దొలగించిన పులుగురేమతొలసగ ||వలదు||

కా — చెలియవేవేగయిందురాకు | పగతుని నాయెదుట
చెలగిపెంపెత్తుజేయబోకు | వదలువిణిముల దుడుగులుగలవలుకులు
బలికితేనినుధూతములగూల్పెద ||చెలియ||

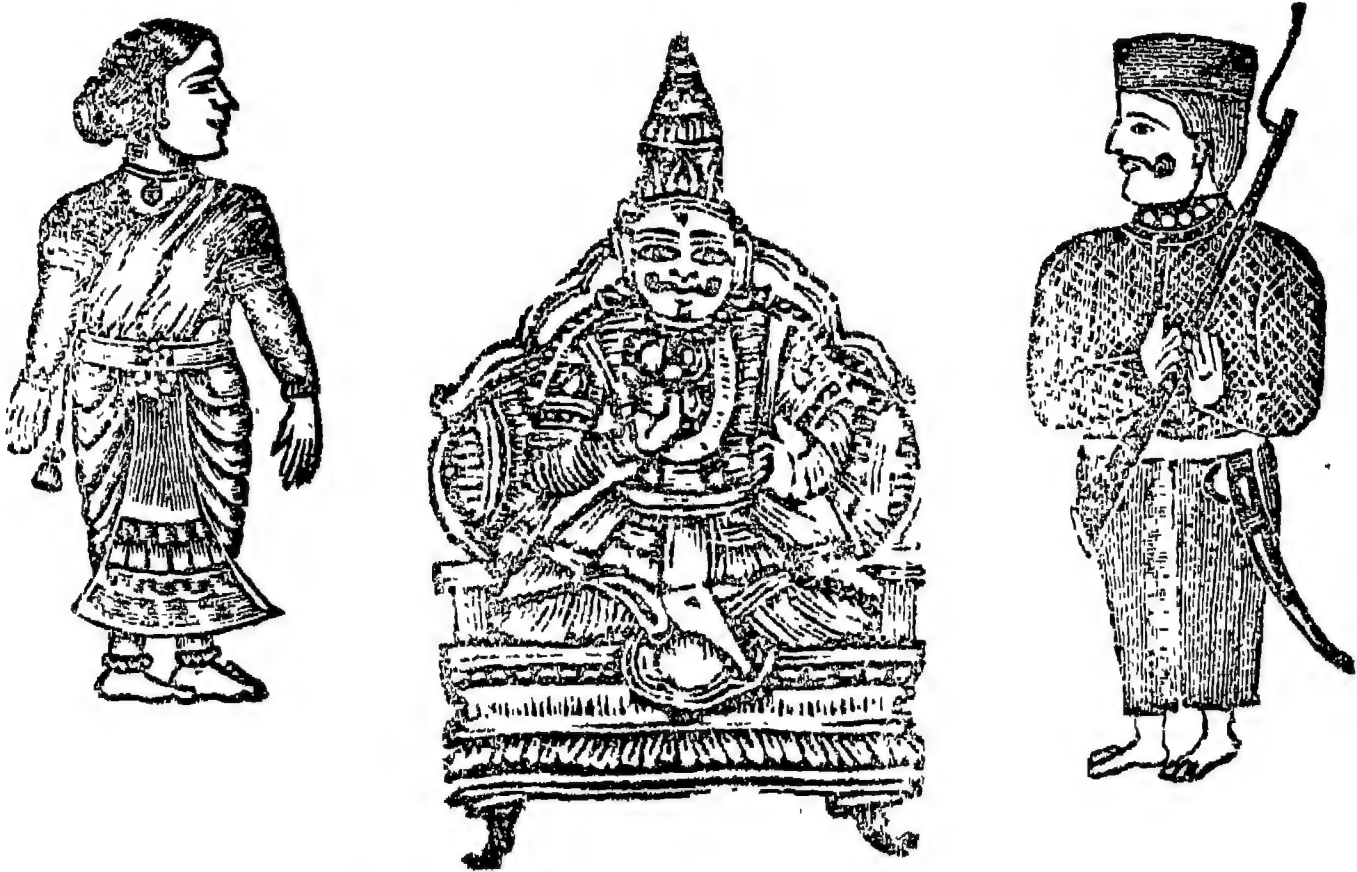
వ — శరణుకొపించ నేలానీవు సంగడిమందు
యాగరుడా ముందునిగెల్వలేవూ | పురుగునికరముల పొరిగొనగను
హరి వలమువడిసె ఖగవరునితోటివగ ||వలదు||

కా — తరుణినినునమ్మరాదు తెలసె వయిదులబాగడెటి
పరమారిరాలవంచుదెలసె ధరణిమిట్టదొడ్డి
పురిహరితురగము | కొరకునిన్ను త్వరగబరిచూర్చెద ||చెలియా||

వ॥ ఇట్లుపన్నగేంద్రుండు యోషాభాషణంబులకు ధిఃకరించి మం
త్రితో యేమనుచున్నాడు.

॥ ఇదిమంత్రినన్ను వంచన వెదలేకనుచేసిపరుని వినుతించెనుయీ
సుదతీ తగదిటనుండగ సదనమువెడలుగద్రోచి చయ్యనరమ్మీ
వ॥ ఇట్లుకాళియుని యాజ్ఞ సిగసావహించి గుధిరాక్షుడు పద్మగంధి
యేమనుచున్నాడు.

॥ లేనమంకుతనకెపిమ్మట వనికామణి దెలుసుకాని వాదించక నీ
అనుకుచెలులతోలంతిక మునకేగుమి పరుడుగోవమునుజేసెగక

పద్మగంధికి కాళియునికి మంత్రికి సంవాదం రూపకతాళం.

కృ—చిలువరేడుకు మంత్రిశేకర సీతీయు
పొలుపొందదెలిపిరా పొమ్మివేవేగ ॥చి॥
—నకలగోపాయనముశలకు నాధిపునికిచ్చి
ప్రకటితంబుగ మేలు బడయూడిరాజా ॥నక॥
—వికటాత్మనీవెంత విన్నవించినగాని
వాకసారికయిననే నొప్పనీమాట ॥విక॥
—వెలదిరోనేనెట్లు విన్నవించినగాని
అలపన్న గేశ్వరు డానికీంచాడు ॥వెల॥
కృ—తిగడన్న పనులు జేయగరాదందురుబుధులు
నగుబాటుగాబోకు నామాటవినుడి॥

కా — మగువానిను మదిలోనమ్మగరాదు పోసామ్మి

ఖగరాజుననిలోన ఖండించగలనూ॥

పద్మ — మంత్రముంకొకసారి మనుధీశునకునీతి

మంత్రించిరివుతో ఐగమాన్ముడిప్పుడూ

మ — బలవంతుతో భూరి చలముజేయుటహాని

గలదండునామనవి కరుణించుడికనూ॥

కా — యిలలోననుబోలుఘురుడెందు లేడనుకొమ్మిసునిగొడ్డ

పులుగురాయనితోటి పోరుటెంతరా॥

మ — శ్రీమిట్టదొడ్డిపురి స్వామిసాక్షిగనేడు

సీమనోహరుడు వీడింతిపోదలచే॥

వ॥ అని మంత్రినాశ్యంబులువిని పద్మగంధి వొడయటాపంబడ ని
తెరంగెరింగి వయస్యలతో స్వకీయ గృహంబునకుజనియె కాళియుడుశోణి
తాక్షునితో యేమనుచున్నాడు.

గీ॥ రక్తలోచన మనకువల్లవలు వెదచి

యిచ్చమాన్యతలాపక్షికివకనాకు

దెచ్చియివ్వుడి వాటికయి తిరిగివాడు

వచ్చితెను గూల్తుయనిలోన వయరమూని॥

వ॥ అనిన తాక్షుండు వృక్షంబులక్రింద గోపకునిచేనుంచబడిన భా
ష్యలేహ్యది భోజనంబుదెచ్చియిచ్చిన మహామద పిశాచగ్రస్తుండైన కాళి
యుడు గ్రహింపుచుండెనంత॥

గరుత్మంతుడు రావటం.

ఉర్వ - కీర్తన.

సంతోషమునచక్రి చెంతనున్న సువీర్యవంతుడా! నేగరుత్మంతుడరా॥

౧॥ మున్నుపయోధిలో నున్ననిషాదుల! నెన్నిమింగినను ప్రసన్నుడరా॥౨॥

చెచ్చరచనిదంతికచ్చెపములనోట! గుచ్చిభక్షించిన స్వచ్ఛుడరా॥౩॥

జెంభాంతకునిచేతి దంభోలికెదరివి! జృంభిసట్టి దోస్తంభూడరా॥౪॥

రామదానునేలే శ్రీమిట్టదొడ్డిశు! ప్రేమయెగొన్నలలాముడరా॥సం॥౫॥

సూత్రచారివాక్యం

క॥ దిక్కురులు భయంబొందగ రెక్కలునిరళించినంత రీతంబుననే
డక్కునజనివిచ్చేసిన పక్కికులశ్రేష్ఠి నీప్రభావముజెపుమా॥

గరుత్మంతుని వాక్యం.

సీ॥ ద్వారపాలకవినర చామోదరునిబొడ్డు తమ్మిగోబాడిమె పన్నప్రసూతి
ఆపన్నజనిపుత్రుడగుమరీచియుపితామహుడు కశ్యపబ్రహ్మమజ్జనకుడు
దక్షప్రజాపతిసుతామణియగు వినుతాదేవినుగన్న తల్లిపంక
జాతాపునకుమిగుల సారధ్యమునుజేసి రూఢికెక్కినయపూరుడుభ్రాత

గీ॥ సురివరునినభార్య పూజ్యుండనయ్య
మాత్రుదాస్యవిముక్తి ధీమంతునయ్య
ఆదినారాయణుని వాహనంబునయ్య
దనరునాపెరువిను గరుత్మంతుడనురా॥

చరువ . కీర్తన.

ఖగేంద్రుడను వినురా । రిపుకరి మృగేంద్రుడనురా । నగారిపురిని
లోనగొట్టెడకను । అగోచరామృతము గంచితెచ్చిన ॥ఖగేం॥ నరుల్విను
తినల్ప । ఖచరామరుల్ బూరికొల్పా । ధరాధరులజిణి రాద్రిప్పించెరాంబ
రమునకెగరాజిమ్మగల ॥ఖ॥ బిలేశయంబులనూ । ఘడియలోనలింపుజేసెన
నూ । చలంబుమదిరంజిలంగ సప్తాబులనోట ప్రక్కిలించివయచిన ॥ఖగేం॥
నిరతంబుగను । మిట్టదొడ్డిపురంబు లోపలను । స్థిరానందమొంది రామదా
నుకు । వరంబొసగె యిందిరేకుడలచెటి ॥ఖగేం॥

మంత్రితొనియాడుట కీర్తన.

పక్షికులాబ్ధినుధాకరం । నాగభక్ష దేదీప్యప్రభాకరం । అక్షిణబలనీ
నరక్షరక్షనమూహ । శిక్షకారుణ్య కటాక్షవీక్షణదివ్య ॥ప॥ వినుతవధూమ
ణీనందన । భూరివినయనిషాదాళిగంధనం । అనగప్రమోద పావనపావకజ్వ
లలను జల్లార్చిన భక్తావనభూరివిక్రమ ॥ప॥ శ్రీమిట్టదొడ్డిశువాహనం । చి
లుకరామదాసా నందజీవనం హేమదరాధర సోమసియామక స్థేమమహా
మృదు నామకృపాధి ॥పక్షి॥

గరుత్మంతుని వాక్యం.

గీ॥ వినరధీమంతి రవణకద్వీపమందు

సర్పములునాకు భయమొందిజనుటమకు

యిచ్చుమాన్యతలెల్ల నాకీవ్వగలరు

గాన జనియెదనటకు శీఘ్రముగనివుడు॥

ప॥ అని పత్రవరుండు రత్నాకర ద్వీపంబునకుంజని పన్నగంబుల
తో యేమనుచున్నాడు.

గరుత్మంతునికి సర్పములకు సంవాదం

గరు—పన్నగంబులార ప్రభృతములువేగదెండి వేడుకొండి.

సర్ప—పన్నగవిను పక్షిపాదభోగ్యములిందులేవు మమ్ముబ్రోవు.

గరు—యిందులేకవాటి నెనరనుభవింపిరికోరి తెల్పురోరి.

సర్ప—కంధిగభీర మాకాళీయుండుపహరించెను వేవేగాను.

గరు—కాళిమోరగు డేలగర్వించి యాలాగుబూనె నీతిమానె.

సర్ప—బాలార్కణేజ యానంతమెయ్యదో మాకుయేమి తెల్పునుస్వామి

గరు—కూరాత్ముడగువాని క్రొవ్వడగించకమానా ధాత్రిలోనా.

సర్ప—ధారుణిమిట్టదొడ్డి ధామ డెగతి మాకుశీరా కీర్తిజాలా.

ప॥ అనిన ద్వీపిహ్వగంబులకు పతంగరుం డేమనుచున్నాడు.

గీ॥ పాపలారనాదు ప్రభృతంబులుగొన్న

కాళియుండుయెచట గలదొనాకు

విన్నవించుచున్నాడు వినిపించరేని మీ

గర్వముణచివేతు కరుణచూని.

వ॥ అనిన భుజంగులు భయపడిత మానమానసులై గద్దదస్వ
గంబున నంగలింపుటలు విహగేంద్రునితో యేమనుచున్నారు.

క॥ అయ్యా దేవరవాక్యము లియ్యెడవిసి భయముదోచెనెడ కాళియుడ

కాయములో వసియించును చయ్యననినిమమ్ముబ్రోవు సగుణవిచారి

వ॥ అనిన విహంగాధిపుడు కాళియునివద్దికింజని యేమనుచున్నాడు.

పంచచామరం

గరు—దురాభిచారనీవుబో మదోగ్గకారివయ్యనా

అరిష్టణంబులుక వివారణంబొనర్చి మెక్కియే

తేరంగునిల్చి యుంటివో మతదియ్యభూరిశౌర్యముక

తరంగజేతుజూడు పెద్దదైర్యముక చెలంగగక

వ॥ అనిన విహంగభతకతో భురింగభతక యేమనుచున్నాడు.

పంచచామరము.

కా—ఎవ్వడవురనీవు నేడనేక గర్వమొందుచుక

దవ్వనుండకేలయిట్లు దర్పమానసుండవై

చివ్వజేయలేక బల్వచించనేలరోరినీ

క్రొవ్వడంతుచూడు నేవకుంతితప్రదుండనై ।

వ॥ అనిన నాగేంద్రుని నాగభక్షణుండేమనుచున్నాడు.

గరుత్మంతునకు కాళియునకు సంవాదం.

ఆదితాళం

గరు—పురగానినుబరిచూర్చితేక నేమాన

నెమ్మదిపల నా తెరగుదెలియక నున్నావారారా

సురగదాదావ్వరవరులగయగ శిశిరవాలంబుల గొరికిధరిణి ।పు।

కా—గరుడాపోరాడుదమిటు రారమ్మిభయమొందక

నాబల్కరలాఘవంబు జూడుకొమ్మి । నిరతముగలవరు

తిరబలామొదవగ । నెరుకల మరిమరితరిగివేసెదను ।గరు॥

గరు—త్వరగనీకన్నులకు మదమెక్కి గర్వాంధుడవై
మత్పరవిందు చయములన్నిటిమెక్కి | పరిపరివిధములమొరగి తేనవ
నుందరమున జెడయెటకురకీనతురుముచు ||వర||

కా—నరులూమాకొసగె యకప్పణములు | నీమబ్బసాగ్ముయే
కరణిమొసగితి నీభక్త్యచూలూ | పురహారవిధిసుర
వరులెడకరిగిన | గరళందనమాలగరత్పంతులను ||గరు||

గరు—దురితానీనరివారణ గనలేహా | అందరికన్నాబల్
బిరుసుగలవాడా ననుకున్నాన | తిరుగుమిక్కిదొరికితివిర
జిరజిరదిప్పుచు సరరదరచెడల ||వర||

కా—సరెరానీమహిమలు దెలసెనుగాని | శ్రీమిట్టాదొడ్డిపురశౌరి
హయనావేనలమీని | కరహరుదుగ యిటకరుదెంచెదమది
వెరచిమరల జనకకుర బహూర్పెద ||గరు||

వ|| ఇట్లు శిధిలభణావళుడై కాళియుండు ఖగేంద్రునకొడలి తా
త్యుక్తానింజేర్కొని||

క|| వినుతానుతనీవిష్వడు కనలుచునేనోడిపోనుగాని యిచట మ
ద్భుతసేనలగొనివచ్చియుఅనిసల్పెద యొకనిల్పు మంతటిదనుక||

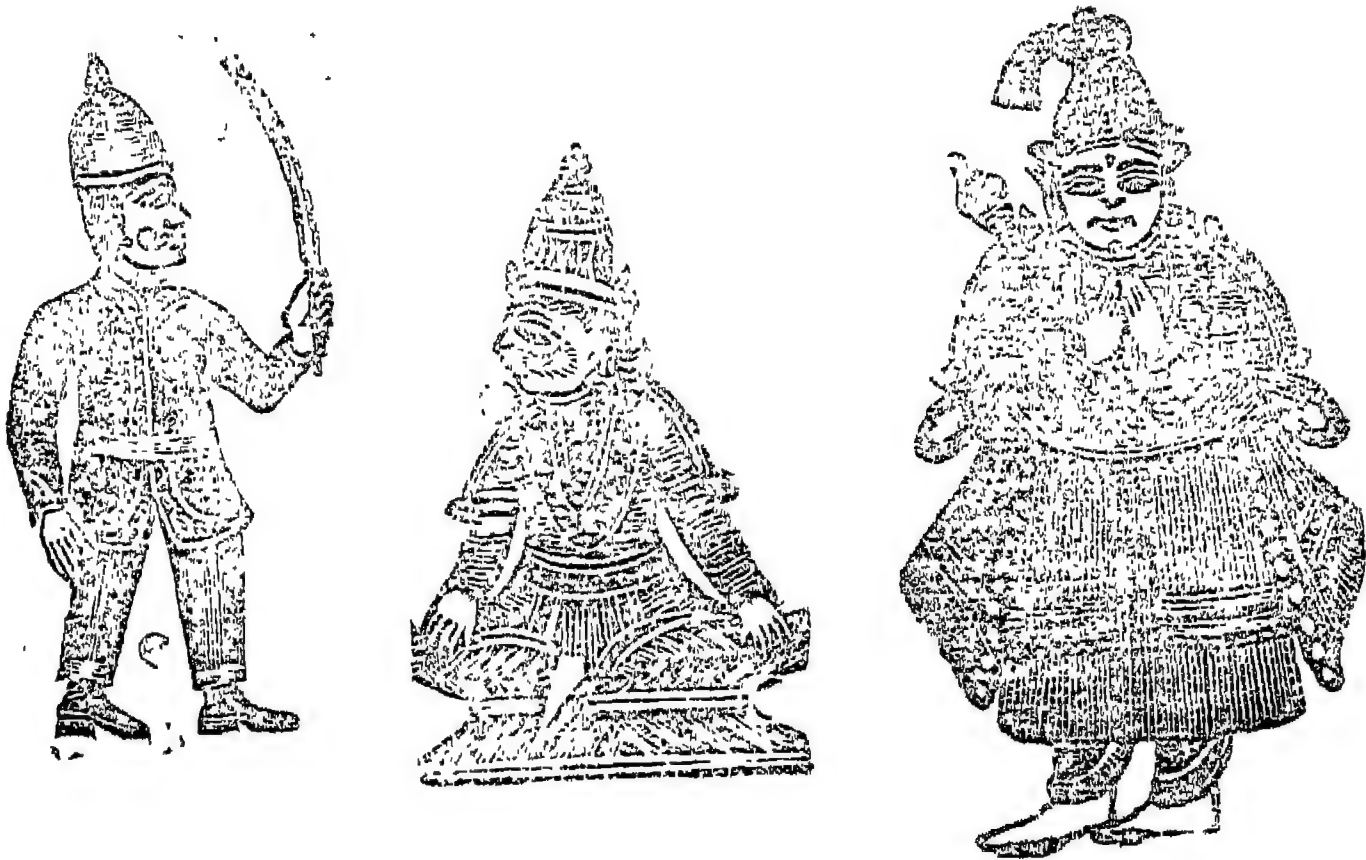
వ|| ఇట్లు కాళియుండు బలుకంబకు మిథ్యాపౌరుషంబు , నిజంబు
గాదలంచి ధగ్మయుద్ధపగాయణుండుగాన గరుత్మతుండు ఆటుసలెనే సేనా
సమేతుండవై రమ్మపొమ్మనిన దండశూరుండు వల్లెయని తొందరపడుచు
బ్రతుకుజీవమా యనుకొంచు స్వకీయమందిరంబునకుంజని మంత్రినిరావిం
చి మంత్రితోయేమనుచున్నాడు.

గీ|| మంత్రివరసీపుదెలిపిమాటలెల్ల వినయముగవినకనేనెంతోవిఘ్నప్ర
వతగవర్యతోనేపోరి బ్రతికిమల్లి వచ్చితినియికయెట్లు యావలికథంబు||

వ|| అనిన మంత్రియేమనుచున్నాడు.

గీ|| భోగివరపక్షిపతికిప్రాభృతమువల్ల
మున్నుయిచ్చిన మాడ్కిసిమ్మగనొసంగి
ప్రాణములుగాచికొమ్మకై బహుగతులుచు
దూరితిరియిట్లుగుట కేమిదోచదివును

కాళియునికి మంత్రిక సంవాదః ఆటతాళం.

కా — యేమిసేతునేనిపుడుధీమంతా । యేమిదోచాదు వినవోయివంతా
 మ — అమహనీయు ననిలోయేరితి । తామునించి యుద్ధముజేసినారూ॥
 కా — ధక్కిరేడుసకొనము కొర్వకిందు ॥ ధక్కినస్తిమదకానగాకముందూ
 మ — వ్రక్కిమిగిలిదేక్షుకనిమిరిసివ్రా । గ్రక్కనా యెట్లుగదిలివచ్చినావు
 కా — అనికములగూడి అయదెతునని । వొనరునేబొంకి వొదగివచ్చితిని
 మ — మొనలతోమల్లి మాఖ్యానికడకు । జనకువద్దనగ జనిసేపుచెడకూ॥
 కా — యందునుటివా నేతెంచిద్యంచు । యందుబోదునా కికవిన్నవించు
 మ — పొంగయెందుబోయినొప్పటిక । అందుజెరికియాయనబరిబూను॥
 కా — వొప్పుగనుయందుకునుమమయినేదూ ।

తప్పకనుదెల్పిదయనాపైచూడూ.

మ — మెప్పుగనుభాతివింట్టదొడ్డివాను । గొప్పందురువెట్లకోయేమిదెలును
 వ॥ అనిం మంత్రి శేఖరునకు భోగి శేకరుడేమనుచున్నాడు.
 గీ॥ కుధిలోచన విజయ తాత్పర్యండుయిందు
 రాగంబునుండి యెటువలెన రివ్వయిగను
 వొదిలిబ్రేక కేవిధంబు సేపునముతోడ
 చూడె చాత్రంబునామెలు గాన చూడవయ్యా॥

మంత్రానికి కాళియునికి సంవాదం.

కందార్థములు.

మ—ప్రకాశి నీమదిపరి | పరిగతులనుజిక్కి దుఃఖపడనేలయగో | చర
వాతగలనువినుమా | గరుడు జాగరానిస్థలము ||దర్శు|| గలదొ
క్కచోటా అదియొకరికి దెలియరాదాటా | అలజంబు ద్వీపమంద
లరుకాళిందీపై | పలినిసొంతకభూరి వైభవంబగుమడుగు ||గళ||

కా—రుధిరేక్షణ సప్తపయో | నిధులనుగొని పుక్కిలించు నేరువుగలదో
ర్విధుడై నయట్టికైటభ | మధుహరతురగముకుచిన్న ||దర్శు|| మడుగన
యెంతా | పక్షికిజోబడిరానివింతా | పుడమిలోయదియట్లుబుంగు
చుండెదాని | ఘడియాలోదెలువ్రామి ఖగరాజునకుచిన్న ||మడు||

మ—మనుసౌబరిమనియా | ఘనమాడుగున తనముజేయగను ఖగపతియొం
దునగల్గుమత్స్యములకను | గొనిమెసగినజూచిమాని ||దర్శు|| కో
పింపుచూనూ | విశిక్కినిఘోర గాఢమిచ్చేనూ | వోపక్షివది మళ్ళీ
యొకతేపై నీమడుగు | దాపుజేరితివేని తలవ్రామ్యతానంచు ||కో||

కా—ఓమంత్రినర్యనీవుప | మేమనిపొగడంగవచ్చుయిపుడనదికికా | కాముద
నవలెనంతిది హేమాగయమునకునేగి ||దర్శు|| యికనాదుసుతులాదో
దొనిరమ్మి యకలంకమతులా | ప్రకటామట్టాదొడ్డి పొరివాసుం
డయిన | వికచాబ్జనయానూని విసుతిజేయుచునీవు ||యిక||

వ॥ అప్పుడునల్లకంటి నా గతస్యలవద్దకిఁజని యేమనుచున్నాఁడు.

గీ॥ కలికివినవమ్మశరవాతగంధిరీవు । చెల్లియలగూడుకొని మహిశ్రేష్ఠుడందు
త్వగితముగరమ్మటంచుమోదముగనచ్చు । దోలెరారమ్మిసంశయంబేలనేను

వ॥ అనిన సోదరులతోఁగూడి పద్మగంధి పతియొద్దకుఁజని యేమను
చున్నది.

పద్మగంధికి కాళియునికి సంవాదం

పద్మ—పురిగేశమమ్మెందుకొరకు యీసభలోకి
పరగబిలచితిరా యేర్పరచు మ్రొక్కెదనేడు ॥పుర॥

కా—తరలాక్షి నీనూట దలుపాకెనేపక్షి
వరుసీచే జెడిబ్రతికి వచ్చితియిప్పుడు ॥తరు॥

పద్మ—యిలలోచితేశ నీకలకు యాయాసము
గలిగెనిప్పుడు తాళగలసనెమ్మదిలోన॥

కా—నెలతయిదిగాక నేనిటనిల్వగానొప
పులుగు రేడుశో భీతిపొడమె నింతకుముందు

పద్మ—యిందునుండకమీరు యెందుబోయెదరయ్య
సందేహమునులేక సరగూవ జెల్పుమీ॥

కా—యిందీవరాక్షి కాళింబ్రచాదినీతీర
మందుగల మడుగులొనుందా మెల్లప్పుడు॥

పద్మ—వినుతాత్మజుండందు వెదుకుచురాలేడ
మంమందునీకట్లు మరియోచించగనేల॥

కా—వనితమిట్టదొడ్డి పురివరుని వాహనమందు
ఋనిశాపమునుగూర్చి మొనసిరావెరచును॥

వ॥ అనిభార్యలకు యామడుగువృత్తాంతమంత సవిస్తరంబుగ తెలి
యవరచి వారినొడంబరచి మంత్రితో యేమనుచున్నాడు.

గీ॥ మంత్రివరసంశయంబేలమంజుగాత్రి మణులతోగూడికాళింది మద్దుకిపుడు
జనగవలెనున్నతడవై తెల్లకువరుడునగాగలడుగానమదినిబ్బరంబుదోచె

వ॥ అని గాళిముడు పుత్రమిత్రకళత్రా మాత్యులతోరమణకద్యీవిధ

ఋను విడచి కాళింగమడుజొచ్చి యమ్మడుగులో మిక్కిలివిషంబుగక్కి
సకలజంతు భ్రష్టుండయి యుండెనంత, అక్కడవై నలేయందు కాళియుని
మృషత్కంబెరింగి యేమనుచున్నాడు.

క॥ ఇచ్చటనిలువకకాలియు డెచ్చుగభయమొంది నేలన్నిటిగూర్చి
వచ్చెదననిపోయెనుయెటు విచ్చేసెనొతెలుపుడా హివితతినిజముగ॥

న॥ అని పన్నగులతో కాళియునిమద్యాక్రమంబున కచ్చెరువందికొ
పమనస్కుడై.

దర్శ్య ఆదితాళం

దరాచాడుడెందరిగెను | వాని తెరంగై తె గు తెరుంగనూదురంబు
లోనిర్భకుండయెను | ద్యరూధినిలచెచ్చెరందెత్తువన ||ద॥ పరాశ్రమముగ
లదొరావని | దబ్బరలాడి ముందరీపని | యెరుంగకనునా యిరెప్పణంబులు
సరానగొనితున పరాశ్రమందయె ||దు॥ ధరామిట్టదొడ్డి పురంబున | భాసుర
భక్తమందిరంబున | నిరంతరము వెనయరాఘనేంద్రుని | స్మరింపుచునువిష
ధరు న్నెదికెగను ||బురా॥

వ॥ అని గరుడామంతుడు నిజనివాసంబునకుజనియె.

యశోదదేవి రావటం.

క॥ శ్రీకమలామణివాసది నాకరకులభూష వాసవార్చితసుమన
శ్లోగదయాసాగరహరి రాకేందుని బాస్వరామ రాజలలామా॥
కీర్తన - ఆటతాళం.

శ్రీరమాహృదయాజ్ఞ భృంగా శ్రీసీతారామా | సద్విచారసాగర గ
ర్వభంగా శ్రీసీతారామా ||శ్రీర॥ చక్రశూనుతుమారవిక్ర శ్రీసీతాగామా
భూమిచక్రపాలన కంజనేత్రశ్రీసీతారామా ||శ్రీకర॥ రావణాగర్వహరాదిత
శ్రీసీతారామా | దేవదేవదీనవిశేష భూరి శ్రీసీతారామా ||శ్రీర॥ శ్రీమిట్ట
దొడ్డి ప్రోలువాసా శ్రీసీతారామా | చిబుకరామదాస మనోవిలాసా శ్రీ
సీతారామా ||శ్రీరామా॥

నూత్రదారివాక్యం

క॥ ఇందీపరాక్షులెల్లను ముందర వెనువెంటరాగ మువమలరగ నీ
విందేగుడెంచినిలచిన నుందరివెవరమ్మమాకు సొంపుతోజెప్పుమా॥

యశోదవాక్యం ద్విపద

కన్నియవినవె నిక్కముగ మాయొక్క । విన్నవంబెల్ల వేవేగదెల్పెదను
 త్రిదశాలయముసాటి దేదీప్యమొంది । పదపడివెలయు రేపల్లెమాప్రోలు
 ఆపురంబేప్రొద్దు ఆనందముగను । కాపాడుచుండేటి ఘనుడునందుండు
 మన్ననోహరుడు సామాజికాజయాన । సన్మునివంద్యుండు నద్గుణాధ్యుండు
 చిన్నిముద్దుబుగుల్కి చెలరేగుభాసు । రోన్నతుండయినకృష్ణుడుయస్మదీయ
 గాగాబముననేను గనిపెంచినట్టి । చారుసుకుమారుండు జగతిలోపలను
 పాలుపొందుమిట్టదొడ్డిపురివాసు నెపుడు । దలచుచుండెడియశోదదేవినమ్మ

చలికత్తెలవాక్యం

క॥ శరజాయతాక్షీనందుని ♦ తరుణీమణివౌటమేలుదనరగపింటి
 తెరవెల్లినీదుమహిమలు ♦ సరగునవినుపించవమ్మ సశయమేలా
 యశోదాదేవి తెరవెలుకీర్తన ఆదితాళం.

వనితాతెర వెడలివచ్చెదనూ । మునుకొనిశాంతసమోదక్షమోప్రియ
 వినయవివేకము వెలయగసభలో । ననుస్రిసిద్ధికెక్కి । మించినఘనులకెల్ల
 మొక్కి । నేనుదినమునుమనమునపెనుమిటిపద । ననజయుగంబులువినుతిజే

సియిటు ||వనితా|| నరసిజాతులందరూను | సరసారెయనివేడుచూను | నిర
తకుసుమపన్నీరుమేనమరి | మరిమరిజల్లుచుమణిభూషణములు సరగునసవ
రించా | సురభేచరులువింటగాంచా | పరివరివిధములవరునిమహాత్యము
తరుణులకునుకరమరుదుగదెలుపుచు |వనితా|| కమితాధకములునుమీరా
కలికికాంచనకాంతులూరా | రానుదాసాఖ్యశ్రుణ్యడయ్యధర | శ్రీమిట్టదొ
డ్డిపురిజేరిచెలంగిన | భూమిజాతిపతినిఘనతర తేమయోగతలిని | సామజవర
దునిహేమకీరీటుని | నామమెపునుమదినియపరిచియిటు ||వనితా||

సీ|| శ్రీమదకరలక్ష్మీకరుండగురామచంద్రునిపాదకంజాతములను
నమ్మికొడిన్వసాన్వయముక్తిరాజన కూరిమిగలసత్కుమారుడైన
కూచనయామహాగుణునిసిద్ధిని అధికసుశీలరామాంబయనుగు
కాయజుడఖిలభాగవతార్చ్యపాదసేవాస్తడగురామదానుశౌరి

గీ|| హృదయమునజేరి పలికించువిధముబలికె

కాలియోరగుమర్ధవగానయిందు

తప్పులుండినదిద్దివాత్సల్యముగను

బ్రోవుడనివందనముజేసెబుధులునినుడి.

చెలి: తైవాక్యం.

క|| గొల్లవధూతిలకములతో పుల్లసముగలిగిమిగులనొప్పించేటినూ
తల్లినీపేరెయ్యదొ అల్లనవినుపించువిందుమానందయుగం||

కీతకన. ఆదితాళం.

జీవితాక్షివినవోయమ్మా | నాపేరుయశోదాదేవి యందురెముద్దు
గుమ్మా | భూవలయములోనావిభునకధికద | త్తాసదాసముగసేవలుజేసెటి||
జీవ|| యెక్కువనక్తిగలిగివతులా | దైవంబచుకొనికడుమొక్కిపూజింపు
చుండెనతులా | కక్కజమగుచేర్చుక్కనయ్యదశ | దిక్కులుపూజింపు
చుండెనతులా | కక్కజమగుచేర్చుక్కనయ్యదశ | దిక్కులందుపెప్పెక్కిచె
లంగేటి ||జీవ|| బృందావనమరిదూభోగ్యముగనూ | విహరింపుచునుకాళిం
దితీరముయోగ్యముగను | నందాహ్వాయగోవిందపతికిజయ మందవ్రతము
లింబొందనలిపెటి ||జీవ|| శ్రీమిట్టదొడ్డిపారిలోనా | నివసించినట్టిసీతారా

ములవేడ్కతోనూ కోమలజలదాశ్యామజితేయుని రామయనునుహరినా
మముదలచెటి ||జీవ||

చెలికత్తెలవాక్యం

శ|| చతురాశ్యానితననాభీ | శతసత్రమునందుగన్న జగధీశుడుయే
గతిప్రేతవంశముననీ | సుత్తుడై జన్మంచెదెల్పుసుదతిలలామా||

యశోదవాక్యం ద్విపద.

మతిగల్గినవమ్మమామొక్క పూర్వ | స్థితవేడుకలుమీరజెప్పెదానీకు
మున్నుద్రోనుండనే ముక్కునకేచు | పన్నుగధరయనూ పత్నినినయ్య
నుండంగయొకనాడు నొయ్యనపద్మ | జుండువమ్ములజేరి న్వక్కుచుబలికె
వినుముద్రోణుడనీవు విశ్వంభరమున | పనితతోమనుజుండవై పుట్టు మనుచు
విన్నవించినయంత వెరిగొందిప్రియుడు | క్రన్ననబలికె నక్కమలజుతోడ
దేవదేవయాజ్ఞ తెరగునమేళు | భూవలయమనందు బుట్టెదముగాని
వనజనాభునినాదు వంశంబులోన | తనయునిగాగతద్దయువరంబాసగు
షనినయాగాకయనియంబుజానగుడు | జనినపిమ్మటద్రోణసకలాత్ముడికను
నందుడై పుట్టి నేనతనికిముద్దు ! సుందరినైతి యశోదయనుపేర
నదిగాకమావంశమందు కృష్ణుండు | నయ్యనిరతంబురక్షించు నేముద్దుగుమ్మా

వ|| అని వెండియు.

కీతకాన - త్రిపుటతాళం

సరసిజాక్షీవినవె శౌరిచరితమెల్ల తెలిపెన | పరమయోగ్యమయిన
కీతికాధరణియందునిలిపెదా ||సర|| పూతనయనువాని గూల్చెభూతలమున
శకటుని | ఘాతజేసిదునిమె నుడిగాలిసోకునికటుల ||సర|| అంబుజాక్షులెల్ల
విస్మయంబుజెరిదికొంచనూ! కంబుదారిమద్దిచాదపంబులనుయడంచెను||సర||
వత్సబకాసురునిజంపి వత్సలమునుబ్రోచె కడుసత్యలోక వరునిమహిమ ను
త్సజింపజేసెను ||సర|| ధరణిమిట్టదొడ్డి రామదాసు నాదరించెను | నిరతము
మాయంట లక్ష్మీకరముగావసియించెనూ ||సర||

శ|| కందుపలువినుడినాప్రియ | నందనుడెందేగినాడొ నయమలరగయా

బృందాననంబునవెతకియు పొందుగదోడ్చెడి ప్రాద్దుబోవకమున్నూ||

వ|| అనినగోపికలు శ్రీకృష్ణమూర్తి యన్వేషింపుచుండిరంత.

శ్రీకృష్ణమూర్తి రావటం

కీర్తిక - ఆటతాళం.

శ్రీరాణిహృత్పుల్ల నీరజాతమరంద | సారంగవరుడా నేవినరా | నద్వి
చారుడవై నేడుగసరా | శ్రీరాణిహృత్పుల్ల నీరజాతమరంద || సారంగ || శ్రీరా ||
గొల్లభామల మెల్లమెల్లబోధించి అల్లిబిల్లిగముచ్చటాడుచు | యందులరు
దెంచితి మరళిశాసుచు || శ్రీ || నెమ్మిపించముపైడినామ్ములు శోభిల్లకన్మా
నివెన్న చెబూనియు వేడుకతో నుండునుర తీరమానియు || శ్రీ || భూభాధలు
గాగ యాదవకులముడు | పాబల్యము గజనన ముందితి సకలపాపములను
బట్టిచెడితి || శ్రీ || భాసురమిట్టదొడ్డి వాసుడనై రామదాసునేలు కృష్ణదేవుడ
నద్విలాసదాసులకునంజీవుడ || శ్రీరా ||

మ || ఒకపార్శ్వంబుననుందరీమణులు బల్మోయ్యారమల్ జూపిగం
ధకచోరావళులెల్ల బూయుచును పద్మదృగ్యుగన్వేడవే
రొకభాగంబున జవ్వనాంగనలు తద్యోల్లాసముకొగల్గిపా
యకమోహంబున కౌగలించగ సునిత్యానందినై వచ్చుతికా ||

తెరవెళ్ళేకీర్తన - ఆదితాళం

బాలకృష్ణుడరా | నెన్నలుగలగోపాలకృష్ణుడనురా | పాలునెన్నదగ
గ్రోలినేడువసి | బాలులగూడ్డి సులింతొనాడెడి || బా || సుందరులతో కా

లిందితటిస్థలి | యందుజేరిపశునుందలకాచిన || బాల || రామదాసునకుక్షేమ
మొసంగుచు | భూమిశ్రీమిట్టదొడ్డి పురిలోనసించిన || బాల ||

వ|| ద్వారపాలా అహూసాస్వామి.

ద్వి ప డ.

వినరద్వారకనాదు వృత్తాంతమంత | అనుమానపడక నీతింకజెప్పెదను
పాలుపొందువైకు. త పురమందిరమున | వెలయుచునుండికువిశ్వంభరోగ
భాకంబుదీర్చ తస్కయాదవాహ్వా | యానూడవంశాబ్ధి పొందుచెన్నొంది
నీరజద్వైషిమాడ్కి నెగడుచున్నట్టి | నా గాయణదనేను నయమెప్పుగన్న
తల్లియశోదనంద ప్రజుడుతఃడ్డి | తెల్లముగరోహణీదేవి పెద్దాంబ
అన్న బలమూర్తి మేనత్త గాధికయు | అన్నయమాయనెప్పుగొగ్గమిట్టదొడ్డి
పురిరామదాసునెప్పుడు భూరివేడ్క | బంగరక్షించె గోపాలదేవుడరా ||

కీర్తన - ఆనితాళం.

శ్రీకృష్ణదేవుడను త్రిలోకనాయకుడాను | కేకిబర్హించిత వివేకమా
నసుడనేనుగాకమలజంపినాకిసురేంద్రుడాది | వాకరవినుతనిరాకారుడబల్ || శ్రీ ||
శ్రీ సారసలోచనుడ విశాలనక్షుడరోరి | దీప్రత్యక్షుడను దితేజుశిక్షుడ
రోరి తాగాహరిండిండ్రిళారదప టీకీర్తి విస్తారయుతుడబల్ || శ్రీ || భానుశశి
నేత్రుడాను సుపాలిచరుత్రుడాను | ఏకగణజై తృడాబ్జప్రస్మకశత్రుడాను | దీ
నసముదయాదీనధళితనం | తానభూరుహనిధానప్రదుడబల్ || శ్రీ || శ్రీమిట్ట
దొడ్డిశు రామనివాసుడనూ | దామి దరుండు రామదాసవిలాసుడనుకామ
నన్ని భావిరామసలలానుశోభినిరామయుడబల్ || శ్రీ ||

సూత్రదారివాక్యం

క|| శరదిందువదనకేనల పగమాత్యుడవయ్యుగొల్ల భామలతోయీ
కరుణివివరించుట కెత్తరిశంశయమిపుడుదొచె తగనెల్పగజే||

కృష్ణుని వాక్యం నీసాక్షములు.

వినరనుదీరనీవెదయందుగల సంశయము దీర్తుముపుడు నెయ్యిముగ
మున్ను అంబుజాననపుత్రుడగు చిత్రపసుకూర్మి సుతుడయిన యాదశాస్యు
నిమహూగ్ర రూపీలముకువెకచి యెనుదులందరు సాక్షుకగజేరి భువర వె

యుగతులజెప్ప వినిదయామతిగల్గి విశ్వంభరములోనదశరథునకు జన్మించితి తాటకవనిలోన విశికౌగముగద్రుంచితి కుశికావక్రపాత్రకుని భూరిజ జన్మపెల్ల వశలీలామోఘ ప్రజ్ఞవతుడనై బోచితిని || విన ||

అహల్యశాపంబు అవలీలగను బాపిభూర్జటివిల్లుయెత్తిగ్రన్ననవిరవియు వసుమతితనయ నుద్వాహమాడి జమదగ్నివిచిత్ర సత్వముహరించి జనకుని శాసనంబున వధూమణిసామిత్రితో ననన్ధలికినేగి గుహునేలికై కేయికొమ రునకుపాదుకలు వేవేగమేనొసగియు చిత్రకూటమున బలువయినమోదా మొసగియు చెలగవిరాధునిగూల్చి తులువకాకానురుగర్వ కలలో నదీర్చి తాపసులకుదత్తాభయముబాఫి || కలు ||

మరిదండకాట పీమధ్యజరియించిగౌతమసదిపొంత పర్ణగృహమున నివసించియేనుండ నిఖిలమానులునాదు రూపులావణ్యాది రోదులెల్లవీక్షించుచును మహివిభ్రాంతిచిత్తులై కడుభక్తితోడనుగారవించి రాఘవనిను గూడి రమియించనేరనిజన్మమెత్తగనేటికి తపమేలాయదెబలో సన్మాగమగుమాహాటికి మన్మథక్రీడలచే మానునితెల్లదీర్చి చిక్మయకాదుని లో జేర్చుకోవయ్యవేరే || జన్మ ||

అనివారు చాణిద్యయములపై తమపాలతటములుమోపివందనము జేయు యత్తాపసులపై దయాభండనై వారువినఘగంభీర విహితమృదుల భానులతోడ తప్పనియ భయంబొసంగి మిమ్ముయిపుడు యంగీరించ తగ దుము దరవచ్చు ద్వాపరియుగమందు భూభారమణచబుట్టియు గోపికలై వీరుతోభిల్లగను చేపట్టియుఈబారమునయా న్మరుని యోభలన్నిటినిదీర్చినాభి ప్రాయము తగతుగమోక్షంబు నొసంగనేను || బూభారి ||

ఋరమిట్లాసంగి రావణునిచెలియును భంగపరచి కరదూషణులపరిహరించి మారీచునొంచిశబరిసిరిక్షించివాలినిబరిమార్చి సుగ్రీవునేలిశరధిబంధించిదశగ్రీవునొంచి లంకవిభీషణునకు నేలగనొసంగిసాకేతపురిజేరి జగతియేకా దిశవేలవషణంబునేలియు కృష్ణుడనై దుష్కృతాళినిబూరదోలియు శేలూ గరానుదాసునాలోకించి మిట్టచొడ్డి ప్రాంతలొవెలసి భక్తజాలమానంద మొంద || వేల ||

మంత్రితోనియాడుట కీతకాన.

వందనమిదే వారిజనయన | కుందరగనకాకోనరిశయనా ||వం||శ్రీధ
రతులసీదళమాలా | రాధాక్రియదర్పణ వకపాదా ||వం|| తావనవినుతమృ
దుచరణా | గోపామలకరన కులాభరణా ||వం|| పూతనమద భూధరకుళీశ
పాతకహరసుర పామ్మతకలిశా ||వం|| క్షౌమిట్టదొడ్డి సాధవిహారా | రా
మదాన యీరాధితకారా ||వందన||

వ|| ఆనమయంబున పుద్గవుండు యశోదాపంపు వచ్చి వెన్నునితో
యేమనుచున్నాడు.

పుద్గవునికి కృష్ణునికి సంవాదం.

ఆటతాళం.

పుద్గ—చిన్నదొరశౌరి చిన్నవించెదనొక

చిన్నపముగలదు ననుమన్ననగావించియు ||చిన్ని||

కృ—పన్నగనుగోపాల ధన్యమతిగల్గినాకు

క్రన్ననా యావాతకాయ తిన్నగనుదెలుపవోయి ||పన్ను||

పుద్గ—నెమ్మిపురిదారినిను సమ్మతియుగలిగినేడు

రమ్మనియశోదా దేవిమమ్ములనుదోలించెను ||చిన్ని||

కృ—అమ్మననుయెందుకొరకిమ్ముగను రమ్మనియె

క్రమ్మరవచించరోయి నెమ్మదిలోనీతిమీర ||పన్ను||

పుద్గ—జీమూతసమాంగహరి దామోదరశౌరికృష్ణ

స్వామియావారకమాకు యోమొకని కెలియదాయ ||చిన్ని||

కృ—భూమిమిట్టాదొడ్డిపురి హేమాలయందునేను

ప్రేమతోవసించియుట కేమారకనువచ్చెదను ||పన్ను||

వ|| అనిగోవిందుడు గోపబాలులంగూడిజననిసేదనంబునకుబోలుచు
న్న సమయంబున యశోదాదేవి యెదురుగావచ్చి యేమనుచున్నది.

యశోదకు కృష్ణుని సంవాదం ఆదితాళం

య—రారానాచిన్న మొలుకా | నారామనిలుకా

చారుముఖికాంతిగులుకా | ముత్తియమలొలుకా

రాకరారనుకుమాక నుందరాకాగ మూర్తిబంగారుకొండయింపరా||

కృ—నేరానుపోవేతల్లి | నెనరూపాలవెల్లి
భూరితరకల్పవల్లి మదిలోరంజిల్లి కారునీడశరీరుడ వనసరి
వారలలోనను వేరుపరచితివి ||నేను||

య—బాలానిన్నట్లుదూరా | పలుకలేదూరా చాలాకోపమేమీర
కలహంసమయూర | పాలునెయ్యిగరిడీలు జున్ను
రచిబోలునర్కరయుగ్రోలనొసంగెద ||రార||

కృ—అలాగెవచ్చెదనూ అతివేడుకతోను
చాలానీకరుణాబూనునరెనరెయనగాను | మేలుగమిట్టాదొడ్డి
ప్రోలులోయాశ్రిత | జాలములునుకరుణాలవాలనున ||నే||
న|| అనిన యశోదయేనుచున్నది.

గీ|| అలుగ నేటికినాతండ్రిఅవనియందు
నిన్నుజూడనినేతాళనిమిషమయిన
పగతములుమానిరమ్మిగోపాలబాలు
లెల్లముదమొందిలాలింతునిన్నుపుత్రా||

వ|| అని కరంబులుజూచి దగ్గరజేర్చుకొని చిబుకంబుదువ్వి శిరంబు
మూర్కొని మధురాహారంబులొసంగిన మెసంగి జననితో తనయుండేమ
నుచున్నాడు.

క|| అమ్మాననుయిప్పుడు శీ | ఘ్రుముగ బిలిపించినట్టి కారణమేమో
సమ్మతిగనుదెల్పుడి నిక్కముగ నేనాటలాడగా బోదునిక||

యశోదకు కృష్ణునకు సంవాదం

ఆటతాళం.

య—యెందుబోయెదవుర బాలకా | నూదమొందిదెల్పర నత్కపోలకా

కృ—అందాముగనుఆటలాడగా | బోదునుందారిమణులెల్లాచూడగా||అ||

య—బాలమణులతోటియాటాలూ

నాడచాలువూర్కుండుయామాడలూ ||యెను||

కృ—లాలితగత్రినన్నిట్టులా|నన్ను గేలిచేసితివోతుకయెట్టులా | అందము||

యీవూరికొంతల మోనమూ । జేసినవటనీ వెందుకోసము ॥యెం॥
 వారినిట్లుజేస్తిని । యెవరువేవేగజెప్పిరేదనని । అందముగ ఆటలాడగ ॥
 యంతకుముందూ వోపికలూ । లేకయంతజెప్పిరిరాగోపికలు ॥యెం॥
 యంతలుజెప్పినాబోధలూ । వినియింతలోజేయాకుబాధలు ॥యంద॥
 దానీకేమివచ్చెనూ । స్త్రీలవాధములేచాలా హెచ్చెను ॥యెం॥
 యినిలోగొల్లభామలూ । గొట్టించడవిరేనితోలేమలూ ॥యంద॥
 గరిమాటగు యివ్యాళనూ । నిన్నుఅరడిపెట్టగాచాలనూ ॥యెం॥
 యుణిమిట్టదొడ్డిపురములోన । కోరినేజేతువిహారమూ ॥యందమున॥
 ॥ యనినపుత్రునితో మాత్రుయేమనుచున్నది.

యనిపించినబల్ నీతులుయాలించి వేగనీసుకుమారా
 లములోగోడొంగను చేతులునాకెట్లువచ్చు జెప్పరనీవే॥
 ॥ యన యమ్మ వచనంబులకు సమ్మతించి కృష్ణుడేమనుచున్నాడు.

తల్లికొడుకుల సంవాదం.

నని నీదయనాయందు చాలగలిగి
 డనేబోదు సెలవివ్వు మతికయమున
 ార్మినుతనీమదిలో యిట్లుకొర్కెగలిగి
 యంటె జనివేగమేరమ్మి వుచితముగను॥
 ॥ అనిన జనని యచమతివడసి ముకుందుడు గోవింద సందోహం
 బృందావనంబున యెటువలె అడుచున్నాడు.

కృష్ణునికి గోపాలులకు సంవాదం.

ఆటతాళం.

యలాడుదనూ । నేటుగమరళి పాటబాడుదమా । సాటివారలకన్న
 పటివీరనితలచి । బోటిదాటులు మాటమాటికి వేడగ ॥ఆ॥
 గొటకచేలా । నవరత్నకీరీట గోపాలా । పాటిగమిరిలిచ్చోటవెల్పి
 మంచి । మాతప్పకవేడ్కతోటి సేవింతుము॥
 తమునేనూ । మనలోకులందరు మెచ్చగాను మెరుగర్పపెడిబొంగ
 ము లాడెనిందు । నరగూనరండి భూనురకీర్తి రాజుల॥

గోపి—కరివేల్పు | బాలురీరితిచరియింపుచు | మరియిందునాడ దేవరకున్యా
యముకాదు | పరగయచ్చటికయిన యరిగియోడుటమేలు ||

కృ—యందముగను | యిప్పుడు మనమందరమును యెందుబోదమువేగ
యిందువాక్యచూచుడి | సందేహముగలిగి తొందరపడనేల

గోపి—నుందారాకారా | శ్రీమిట్టాదొడ్డి మందిరాధారా పొందుమిరగ
నూ కాళిందిచేరవధేను | బృందములతో నాడుకుందామెల్లప్పుడు ||

వ॥ యను గోపాలుల సల్లావంబులను వినోదించినాడనుండు మగు
డిగొల్లలతో యేమనుచున్నాడు.

కృష్ణునికి గోపాలులగులకు సంవాదము

కృసీ॥ గోపాలసుతులార గోవులుండే ముమునతటముకుబోదాముత్వరితముగను

గో—మబ్బాతుమనమిప్పుడందుబోయి తెసేదు జననికోపించునిశ్చయముగాను

కృ—అస్మదీయాంబ యేమనజాలదీకమీదుచింతజేయకరండి శిఘ్రముగను

గో—యచటికేగి తెదాహమాకలిచేజిక్క గలమా చొక్కపుచలిదిగట్టితెమ్ము

కృగీ॥ యిట్టులయ్యితె మాయమ్ము కేర్పరింతు

గో—కృష్ణయేమ్ముమనిదెల్పు కుండినుమ్మి

కృ—చొనరుదప్పక నేచల్ల లొడసి తెత్తు

గో—దేవతడవాయపొండి చల్లియులుదెండి ||

వ॥ ఆనిన సల్లనయ్య వల్లేయని తల్లివద్దికిఁ జని యేమనుచున్నాడు.

కృష్ణునకు యశోదకు సంవాదం ఆదితాళం.

కృ—ననుగన్నతల్లి | దయజూడ నెనేడుఘనకల్పవల్లి | అనవరతమునిచుమన
ములోనకడు | వినుతిజేతునామనవి గనివినవె ||నను||

య—వనజాతనేత్రా | వరగుణసాంద్ర ఘననీలగాత్రా | మునుగొనినీచున
మునగలకోరిక | తనయజనని వినుమనివినుపించర ||వన||

కృ—అతివేడ్కతోనూ | నాసరివారలను జతగూడినేను | సతతముగనురవి
నుతనదికడవశు | తతినిగాయ నిజమతితోజనియెన

య—నుతనీవుచాలా | కాననమునకుజనిబల్వైతజెందనేలా | ప్రతిదినమును
ప్రజలతోనాడుచుంట | యితరకాండలతులితముగవదలర ||వన||

కృ—సరివారంతా | జనియెవరట నేడువగమాభిశాంతా | నురవిరమణివి
స్ఫురభూషణములు | దొరయవారలతో నరిగెదనిప్పుడు ||నను||

య—మురళీవిలోలా | తగదూయినూట శరగిదీచాలా | ధరమిట్టదొడ్డి
వరునిసాక్షిపరి | పరివిధముల యాకరణిబలుకను ||నను||

కృష్ణునికి యశోదకు సంవాదం కంఠాధకములు

కృ—వోయమ్మనేడునానరి | ప్రియపుగోపకులగూడి పశువులనెల్లగా | గా
యగబోదలచితి | యాయెడ తడయకనుసెలవు ||దర్శు|| యివ్వవె
నాకు | మొక్కెదనీకు యెలమిపరాకు | పున్వబంతులచేత బూని
కాననమున | నవ్విక్రీడలుసలిపి నరుదెంచెదనుయాజ్ఞ ||యివా||

య—నందముగనునఖిలానుర | బృందంబులచేతనొచ్చి బుగులొందితివిని |
కెందుకు యీచేష్టలుమన | మందనదలచెదవునీవు ||దర్శు|| మరు
వారబుద్ధి | నీకెవరుజెప్పిరికా యీచుద్ధి | పగగమితండ్రి కేర్పతె
నెమ్మదిలోన | నెరగొందుచుండును విపినాపేక్షలుమాని ||మరు||

కృ—జననీవినుమిప్పుమరిపు | జనములకుభయంబునొందజాలనుసుమ్మా | జన
కుషణాజ్ఞాగతవిని | ఘనమగు సంతోషమొంద ||దర్శు|| గలడేవో
యమ్మా | నిరశయమొంద వలదేమాయమ్మా | యిలోననిట్లు
కొండలమొందచేటికి | బలదేవుడైనవ్యాకులమొందకనుమెచ్చ ||గల||

య—చిన్నికుమార్తెమరియె | న్నెన్నివిధంబులనా విన్నవించినవినునా | య
న్నమహామోదంబున | కన్నులగనకున్నతాళ ||దర్శు|| గలనక్షణమైన
యీమంకుచేతలు పద్మనయనా | వలనొప్పవిడచి భూతలమిట్టదొడ్డి
పురి సెలయునీవై మమ్మల బోవుమికవిడువ ||గలనా||
వ|| పెండియు

కృష్ణునకు యశోదకు సంవాదం.

కృ—అమ్మకరుణాజూడు | తెగదమ్మ తడవునేడు
సమ్మతముగ నిన్నుగొలతు జగతిలోనాతోడు ||అమ్మ||

య—తమ్మగంటిమేలా | హృదయముల్లోనచాలా
సమ్మవేయినాదునూట నయగుణాలవాలా ||తమ్మ||

కృ—కన్నతల్లినాకు || శగవిన్ని దెల్పరాకూ
పొన్నవనముజూడనిపుడె పోదునేపరాకూ || అమ్మ ||

య—చిన్ని బాలబోధా | వినకున్ననవనిమీదా
వెన్నలారగించిపోమ్మి వేగసుప్రసాదా || తమ్మి ||

కృ—యిందుగుడువనుమ్మా | ముదమొందిపాలుగుమ్మా
సందియంబులేకపెరుగు చల్లిగట్టవమ్మా || అమ్మ ||

య—సుందరాంగచాలు ఆటలందుమరగిపాలు
అందమలరగ్రోల వేమనందుచాలుచాలు || తమ్మి ||

కృ—జాలిలేకనీవూతడవేల జెసెదావు
మాలిపుడు గలిగిచలిది మరియుగట్టలేవూ || అమ్మ ||

య—శాలకృష్ణగారా | చల్లులుగట్టితిరా
క్షౌతలములో మిట్టదొడ్డి నగరిసాధికిపుమబోరా || తమ్మి
వ|| అని యశోద చల్లినెలునలె గట్టుచున్నది.

గీ|| తేటమీగడపెరుగు తియ్యనై న జున్నచవులదేరువెన్న శర్కరయును
కలయజేర్చివూరగాయ తొక్కులుబెట్టి చల్లిగట్టితిపట్టరాజుజనయనా||

కృష్ణునిపాక్యం.

క|| తల్లినీవిప్పుడు వధిల్లరనుకుమారయనుచు దీవనలొసగియు
అల్లంబనుసవె గోగణ మెల్లనునేగాచినత్తు యిందరిలోనకొ||

వ|| అని యశోద కుమారునకు ఆశీర్వాచనమొసంగి కృష్ణునితోనున్న
గోపాలకులతోనున్న యేమనుచున్నది.

యశోదకు కృష్ణునకు గోపాలకులకు సంవాదం ఆటతాళం.

య—నాపెన్నిధానమా ననుగన్న తండ్రిగోపాలులతో నాకుకొనిమచ్చిరండి

కృ—ప్రాపై నమీయాజ్ఞ జడసి గోవులనూ
సాఫల్యమునగాచి జనివివచ్చెదనూ || ప్రా ||

య—మీరుబాలకులార ప్రేమతోపొండి
మారంగనాడించి మరలదోడ్చండి || మీరు ||

గో—సారాననేతి మీశొరితోమేము
బోరూనజని ప్రొద్దులుచ్చి వచ్చెము || సా ||

సలొదనుజులు గలరుకుమారా
 ననసంబునధీరు మరువబోకురా ||దా||
 పన్న కార్యముకాకతీరాదు ||పా||
 నేర్పుకొలది మిన్ననతోటిబోదు ||పా||
 వదోచకమీరు దూరంబుదాటి
 ండి వెలదులతోటి ||నా||

పుమిట్టదొడ్డి పురినాయకుండు
 గలిగెనుమాకు దిగులొందకుండ ||బో||

ఆసమయంబున తల్లియనుమతిపడసి కృష్ణుడు గోపాలబృందము
 గావనంబునపశువులుదోలుచు గోపాలకులతో యేనుచున్నాడు
 కీతాన , ఆదితాళం |

డిగోపాలులెల్లనూ | యమునాతటమునకు మర్లండ్రి గోవులామే
 ండజేసియిట నుండదగదుపశు | తండములకుమొక మెండదగిలి
 ండనడుగలకొండసారవల | దండజేరిపిత్పణ మండలమునకు ||రం
 లులపై నెక్కియూ | తియ్యనిపండ్లన్ని భోదనదెచ్చిమెక్కియూ||
 ముల దూరితేనియబు|గోరిజురునునుపారిభీములపై | జేరినేరువు
 కలులువ | వ్వారియగనమరి దారిదప్పకనూ ||రండి|| బాగుగమిట్ట
 రామదాసునిమేల్ తూగిరక్షించివేడ్కమీరి | యోగ ధేనువులు

రాగ వెంటిశిరి । లేగకదువులును బోగనేడుప్రా । గభాగభూములకు సాగ
సాంపుగల । తీగెడ్డి య్యాలలు వేగనూగుదము ॥రండి॥

వ॥ యీప్రకారముగ పశువులమేసి దవ్వనంగలయుమునానదింగాం
చి కృష్ణుడు గోపాలకులతో యేమనుచున్నాడు.

కృష్ణునకు గోపాలులకు సంవాదం ఆదితాళం.

కృ—అనుగోకాళిందినదినీ । యిదిగోచూశండి

మొదఘాలదోలుచు పదుపదుడే సంశయమొందక ॥అదు॥

గో—మధునై రిమాకు ధాహమాకలవుశుంది.

దధిచలిదిగుడుతా మందుతడవు శేయక రాగండి ॥మధు॥

కృ—ధేచువులల సెదప్పి కతీతాము

గొనిన పిదప చల్లులారగింతామునుమ్మి ॥ధేచు॥

గో—కానాలోనీవు యింతకష్టపడనేలా

ప్రమానుక్రిందుండు పశులనులిపి గలముబ్బైదము ॥కానా॥

కృ—భళిరేమీరాడినట్టి మాటమెచ్చితిని

యిలలొమిమ్మెడబాయకను యేనురక్షించెదనూ ॥భళి॥

గో— పొలుపొందువిట్టాదొడ్డి ప్రోలునాయకా

కలనయినమిమ్ము బాయగలమా మమ్మేలుకొమ్మా

వ॥ అని గోపాలులు తొడ్రులకు కాళింగి సలిపింబు బెట్టుజూచి

కృష్ణుడు బాలకులతో యేమనుచున్నాడు.

క॥ వుసిబాలులారయిప్పుడు మసలపనియేలయకాల మందలకడుసం

తనమొందుచుండెచెల్దులు మెసగుదమిటురండిముద్దునెలతలగూడి॥

వ॥ అని గొల్లకుట్టలతో యిసుబిదిబ్బలపై కేగి యేమనుచున్నాడు

కృష్ణునికి గోపాలులకు సంవాదము ఆదితాళం.

కృ—గోపాలులారగండి యీపానీయంబులోన

తేనెతేపాకుగృంకితీధా మాడుదమునుమ్మి

॥గో॥

గో—నీ పాదములుసమ్మినిరజాతాక్షస్నాన

మీప్రాద్దుజేసితిలక మెల్లాధరియించితిమి ॥నీ॥

కృ—చిక్కంబులూనువిప్పి చొక్క మయ్యినచలిది

త్రొక్కులగుర్చి చాలమెక్కుదముజాగేల ||గో||

గో—నిక్కముగానీఖజ్జమెక్కు వరుచులుగలుగు

గ్రక్కునకాస్త మాకు మక్కువతోబెట్టుడి ||నీ||

కృ—మంచిపులిహోర మీవద్దుంచుకొనినన్నేమొ

యించుకబెట్టుడని ఊరించెదరచాలోయి ||గో||

గో—కొంచాకమిట్టదొడ్డి కాంచనాంబరమాకు

మించినిద్రవచ్చె నిద్రించెదమెట్టతెలదు ||నీ||

వ|| ఇట్లు కాళియోరగుని విషసమ్మిలిత సలిలపానులై గోవులు
గోపాలకులు విగతప్రాణులై పడియుండిరి వారినింజూచి శీకృష్ణమూర్తీ
మనుజునింబోలె యేమని వితర్కింపుచున్నాడు.

గీ|| ప్రజకుమాశ్శునేను వత్సరంబులునుయిందు వచ్చిచలిదుడిచి వారిద్రావి
సంతలోనబాలు లజకనంబులుజచ్చె యెందుకొరకోతెలియదిచటనాకు

వ|| అని మరిన్నేమని చింతించుచున్నాను.

కీతకన—జంపెతాళం.

యేమిసేయుదును యీమామా | గల్గు పెందువిషయమొ తెలియ
దాయా ! భూమిలోపల నిద్రబోయినట్ల్యాదవులు | భామలునుధేనువులు
బడి నీల్గిరయ్యయ్యో ||యే|| యీబాలకులయిందువిడచి | నేను ఆబీరునగ
రంబుగడచి | యేబాతివల్లపులకెదిరించిపోనేతుక ||ప్రాబల్యముగయెంతపని
వచ్చెఅయ్యయ్యో ||యే|| వ్రేతకన్నియలెదురువస్తే | నేయేతీరుగనుబొంకి
యేమందునయ్యయ్యో ||యే|| అంబాయనుచుల్యాగలెల్లా | దాహమాకలి
చేతతల్లడిల్లా | ఆంబలనుగుర్చిఘనమైనరంకెలుబెట్టి | చుంజణంబాడగను
జూతు నెటులయ్యయ్యో ||యే|| శ్రీమిట్టదొడ్డిపురిలోనూ | వేడ్కచేతనివసిం
చియునేనూ | ట్టేనుముగ భక్తసంజీవుడనగుబరగి | యీమహాగొల్లలెల్ల
గను రక్షించెదను ||యే||

వ|| కాళియోరగు విషోదకంబులవలనయైనవిచిత్రంబనియెరిగి తాను
సర్వజ్ఞుండు యోగీశ్వరేశ్వరుండు యోగివంధ్యుండుగాన కృష్ణుండు తనక

టాక్షతీక్షణామృత ధారలుగురిపి వ్రజజాకాని సమూహంబులలేపి వారితో
యేమనుచున్నాడు.

గీ॥ గోపతనయలార కుంభిణిలోనిద్ర బోవదగదుయిట్లు ప్రోద్దుబాయ
ధేనుగణములేపి తిన్నగాయిండ్లకు రండిపోదమిపుడు రభసమునను
వ॥ అనిన వ్రజశైశవులు నిగ్గునలేచి యేమనుచున్నారు.

గోపాలకులు కృష్ణునికి సంవాదం ఆటకాళం.

గో—గోవిందనేడేమొ గొబ్బూనగలిగెనుమాయా । తెలియదాయా॥

కృ—భావమందున మీరుభయమొందకుడిబాలులారా॥ భ్రాంతిమీర॥

గో—యెన్నడురాలేదు యిటుమమ్మదోడ్తెచ్చినావు॥ యేమొసీవు॥

కృ—నన్ననుటయేమియీ నదిచిటనై చిత్రమును । కాబోలును॥

గో—కమలాక్షగరశంబు గలదియ్యడనిమున్ను వింటి । నేడుగంటి॥

కృ—కమలమీమడుగులో దాగుచున్న విచారతురండి । దరిపై యుండి॥

గో—అవునయ్యోసీవు మమ్మందువేసెదవేమొమేము । రామురాము॥

కృ—అవనిలోపలమిమ్ము లట్టుజేయనుగానిపారిపోకురోరి॥

గో—సరణితోవచ్చుట చాలుపొయ్యెదమయ్యస్వామీ । పీల్చకూమి॥

కృ—ధరణిమిట్టాదొడ్డి పురిలోవసంతురనేను । కీర్తితోను॥

వ॥ ఆసమయంబున వల్లవార్భకులు భయఃకంపిత మానమానసులయి
వెన్నునిదూళ్ళనువిడిచిగోష్ఠంబుకుపోయియశోదాదేవితో నేమనుచున్నాడు.

గీ॥ అమ్మసీనందనుడు కాళీరూపిపున్న

మడుగునకుదోలుకొనిపోయిమమ్ములందు

నేయదలచితె మదిలోన వెరచియిందు

వచ్చితిమిసీకొడుకుయెంత వాడొవింటె

వ॥ అనిన యశోదాయేమనుచున్నది.

క॥ ఓపికలులేకమీరు మాపాపకునివిడిచెవచ్చి మరినేమిమ్ముకొ॥

కోపించకుండయనెదర పాపముడెటగలదొనుతుడు బాలకులారా॥

క॥ అయ్యవసరంబున కృష్ణుడుయాలమూకల యాలపట్టులలో
యుంచి వచ్చి దండమునమర్చిపుచున్న డింభకునిజూచి యశోదాయేమ
నుచున్నది.

యక్షోదకు కృష్ణునిని సంవాదం ఏకతాళం.

య — నందననీవు పసిమందలమేళగ యెదుబోయినావు

రోమాకేర్పరించుచుదికోరి ॥నందన॥

కృ — అదముగనుకు రువిందనసంబుకు

పొందుగనేబోయినామ ననుష్ఠాప్రమిసీదయతొను ॥అందము॥

య — సారసాక్షరుదిమీరు చల్లుతెచటారించినరోశీలా

వినయంబుగవిరుసరబాలా ॥నందన॥

కృ — కోర్కెమంచికాసారము లోక్షుడ దీరగుడిచిరుతల్లి

తగదెలియుమిదేవతావల్లి ॥అందమా॥

య — యెందుకొరకయీకందువలను భయ

మొదజేసిచావుధీర మొదమొప్పజెప్పుసుకుమాగా ॥నంద॥

కృ — బృందానికిముకుందునిశన్నను

ముందుబోదుమని వారుయిటుమొనసినచ్చిరీతరు॥

య — పంకజాక్షునీబొంకులుదెలెసెను

యింకనయినకాళిందిదరికేగకుగావగలొది॥

కృ — అంకితముగమిట్టదొడ్డియాలపట్టులొ

పొంకముగనువసియి తుమునిపుంబములనుపోషింతు॥

ప॥ ఆనిన పుత్రునితో జనయిత్రో యేమనుచున్నది!

గీ॥ వద్దనగధేనువులమేప వనముకెగి మసుడిరాకనునిటునంటి మనుగుళందు
కోసరముబోతివంకు కాకోదరుండుగరచుటదియెంతవనివచ్చుకమలనయనా॥

వ॥ అనిన అచ్యుతో యాచెన్నుండేమనుచున్నాడు.

క॥ జనముత్రియివిధమునే మునుపెరుగకపాతినెల్ల మొదవులతోడన్
జననేరగానిశర్కర ఘనతర పొంగలియుబెట్టగదె భుజియింతున్॥

వ॥ అనిన కురునిమా చిత్తంబెరింగిస్తుతఖజ్జంబులుగాగల రుచి
రాన్నములొసంగిన మెసంగి దానఃతృప్తిజెంది యారేయినిదించి ప్రభాత
సమయమున మేల్కొని తల్లితోనల్లయ్య యేమనుచున్నాడు.

కృష్ణునికి యశోదకు సంవాదం ఏకతాళం.

కృ—హెచ్చిమొదవులకునేను పచ్చిపచ్చికలుమేపి వచ్చెదకరుణవుంచవే
నన్నుగన్నతల్లి మెచ్చిరమ్మనిదీవించితె మదిలోరంజిల్ల॥

య—అచ్యుతసీకుయింతా ఇచ్చాగలిగి తెసగువులా చెచ్చెరమేపిరాపోరా
కాళియమడుగూకు జొచ్చినీవె తెపోకురాయీనుతివిడువకు॥

కృ—జననిపాములనుజూస్తెఘనమైనభయమునాకుమనములోగలుగువేగను
మగుడిసి ఈమాటవినుపించకుమి బాగనూతగదుయిచోట॥

య—జగతిలోనీకిలాగుదిగులుగలిగియుంటేను మగుడమాటాడజాలరా
నాదునుకుమారా బెగడుమదిజెందనేలరా వారధిగంభీర॥

కృ—మిగులరుచిగల్గుతేటమిగడపెరుగుగలిది సొగసుతోగట్టితెగాడె
నరివారలలోనా అగణితంబుగబ్రోవగజె జననినాయనా॥

య—అట్లులె తేనుచలిదిగట్టితెచ్చితికోర్కె బుట్టగెకొనరాబాలకా
గోపకులాలెల్లి బుట్టి నెమ్మదివిడటాలగా నమ్మరనాబల్లి॥

కృ—నట్టముగనురామదాసూనిబ్రోవాదలని మిట్టదొడ్డివుంబున
మణిమంటపమునా అట్టెనెత్తుమోదంబున అనురులుభళియన॥

వ॥ అనిన యశోదాదేవి గోపకులతో యేమనుచున్నది.

గీ॥ వ్రేతనిసువులలో నేనుగానవిలోలు + తోడజరుడిమీరు దూళ్ళగాయ
కృష్ణనీవుబాలకులగూడి చనిమల్లి + శీఘ్రముగనుయిందు చేరరమ్మ॥

వ॥ అనిన శ్రీకృష్ణుండు నెచ్చెలికాండ్రుగూడి లేతదండంబులు

దమ్మలఁబూరుకొని పశువులఁదలంచి బృందావసంబుఁగడచి కాళిందీ
సూలంబును బోవ నమకట్టిన గోపాలదేవునితో గోపబాలకులు యేమ
పన్నరు.

7/353

గోపాలకు శృష్టునికి సంవాదము ఆదితాళం.

- బాలులారరండి నానునశీలముగనుగొండి
యాలబృందములనన్నిటి యమునా నదికడదోలండి || బా ||
- చాలుచాలురగా హరిగోపాలకీర్తిభంగా
కాళిందీధర కేగి తెనిన్నటి గతియకానునిజముగా || చాలు ||
- పన్నయేమిసూరా ఆదలన్నివచ్చెనూరా
పన్నగమీయద్యోనదెలియక భయము నొందెదరా || బాలు ||
- వెన్నడాయకనలను అటుబెచుపన్నగంబుగలదూ
గ్రన్ననమనలను జూచితెక్రొధముగలిగిరిత్తమనదూ || చా ||
- సములకుయభీతి నొందితె పశులయవేరీతి
యేమారకగాయంగగలరిక యిదియేటికిపటరీతి || బా ||
- శ్రీమిట్టదొడ్డిపూరి శీతనధూమశిషిశౌరి
ధూమమిడ్డైరక్షిండునుగాని పరమాత్మచనుడికోరి || చా ||
- వ॥ అని ప్రజ్ఞతై శివలను ధేచువులను యానదీతీరమున యుండ
మించి కాళియోరగునిమదంబు నిదలింపఁబూని పూర్వజన్మభాగ్యంబు

నందనచరణ సంస్పర్శనః బునకు యోగ్యంబయిన తత్సమీపంబున విశాల
శౌఖాకదకబంబుతోనున్న కదంబ భూజంబునెక్కి

క॥ డెండముతోపలగర్వము • జెందుచుసమస్తమైన జీవంబులతా

కుందింపుచుండెకాళియు • నిందులోదర్శంబడంతు నేర్పుదలిర్పక॥

వ॥ అనిశ్చితనిశ్చియుండై కటిశాటిబిగించి కేకిపింఛాకృత కొప్పు
బంధించి భుజంబుజరించి పదద్వందంబులు గీలించి యమ్మడుగునధుమికి
గుబురుబామధ్వంసం జంబరంబుగెప్ప మదగజకొందుమంబు చాడ్చువిశా
రింపుచున్నసమయంబున కాళియును దౌదాకారుడై యేమనుచున్నాడు

ఇది శ్రీమదాధి మహాభాగవత

పద్యము య్యదున జేర్పబడినది

శా॥ బాలుండొక్కడువీడు నామడుగు విఃతోచ్ఛాలసత్తి కాక

లోలంబై కలగంజరించె నిన్నేలోనుండ జూడడు మ

త్కిలాభీల విశాలదుస్సహ విషాగ్నిజ్వాలలచ్చస్మమై

కూలంజేసెద నేడులోకులకు నాకోసంబు దీపింపగక॥

వ॥ అనితెలంచి విజృంభించినకతినికవీక్షించి పద్మగంధిమొదలుగా
గల నాగకన్యలు యేమనుచున్నారు.

పద్మగంధికి కాళియునికి సంవాదం ఆటతాళిం.

పద్మ—పసిబూని నీవేమో పంతముదలపోసి భోగిరాజా । యెందుజరుటా

కునేడు నిశ్చయము జేసితిరయ్య భోగిరాజా॥

కా—ననితాయెవ్వడొకాని పద్మియీమడుగులో పద్మగంధీ యంతోఘ
నునిమాడ్కున్నాడు గాననేబోయెద ||పద్మగంధి||

పద్మ—నీవిషజ్వాలకు నింగినేగెటిపక్షి భోగిరాజా జచ్చుగావున వీరెవరో
కాని తెలియదుమాకు ||భోగిరాజా||

కా—ననజాక్షిరొనాడు చిత్రమెరుంగని పద్మగంధీ నెవడొకామునవచ్చె
గినుక దృంచెదచూడు ||పద్మగంధి||

పద్మ—వారెవ్వరో మేటివలెనున్నాడిప్పుడు భోగిరాజా |మీరుదూరభారం
బాత్మ దోచకజనకుడి భోగివర్యా||

కా—నారిభయంబేమి నాకవాసునియయిన పద్మగంధి |బట్టిపాదోలుదు
ను యీబాలుడనగయెంత పద్మగంధి||

పద్మ—బాలుడొమరిలేక బ్రహ్మాండవరుడేనో భోగిరాజా |చాలుచాలు
నీకీభూరి సాహసమెందుకు భోగిరాజా||

కా—నేలూగమిట్టాదొడ్డి నీతాదిపునిసాక్షి పద్మగంధి |నేనుహలాయము
గయెంత వారినయినగెలు పద్మగంధి||

వ|| అనిన పద్మగంధి యేమనుచున్నది.

చ|| వలదనగకా ఖగేశునితొ వాదొసరించి భయంబుచేతయిం
దులొనివసించి యియ్యెడప్రదోష విషంశులుగక్కి సర్వదా
తులకునగమ్యభ్రష్టుశన తోచితివీచెడు చేష్టకేమహా
బలుడరుడొచెనో యతనిపయి జనమండి బిలేశయేశ్వరా||

వ|| అనిన ప్రాణవల్లభితో ప్రాణవల్లభుం డేమనుచున్నాడు.

క|| జలజాక్షిచూడలేట్టకు వెరచింతంగేం |మందువేంచేయకు న
త్తరితాత్పుకాదక్కమరినెవ్వరినై నజయింతయ్యంతయి మధ్వుతపటిమకా

వ|| అనిన సన్నద్ధుండయిన పతికి నడ్డంబునద్ది కేలుగీలుంచుకొని
పద్మగంధి యేమనుచున్నది.

పద్మగంధికి కాళియునికి సంవాదం.

రూపక తాళం.

పద్మ—వలదువలదయ్యా ఫణివర్యా ధన్యులతోటి
కలహంబు కేగుట గలగునూహంబు ||వల||

కా—లలనా యెవ్వరినయిన లక్ష్మ్య పెట్టక ద్దుంచగలను
చెయివిడువుము శీఘ్రముగబోయివత్తు ||లల||

పద్మ—సీచేమృతిబొందగ నీచుడనుకన్నవా యా
లోచించు కొనరయ్య రూఢిమీరగనూ ||వల||

కా—నోచెలినాతో వాదమొనరించనేటికి నా
రోచులు మీరగబట్టి విరోధిఖండితు ||లల||

పద్మ—పంతమెందుకునాతో భవదీయబుద్ధికిదోచి
నంతజేయును నేనేమనటాలనిందు ||వల||

కా—కాంతమిట్టదొడ్డి పురికమలాక్షినయినజే
యింతు సంతయమొంద యిపుడుజనెదానె ||లల||

వః అని కాళియుడు కోపాటోవంబునంజను ముకుందుని దాకి యే
మనుచున్నాడు.

కాళియునికి కృష్ణునికి సంవాదం అనితాళం.

కా—కోటిసేవెవ్వడవుర యిటుజేరి | నామహిమలు జలయక భూరి
విషభీమంబగు యావారీ | దూరినేడు పలుమారువీచుచును
గొడిసలిపెటి నే రమణంజెద ||వోరీ||

కృ— పోరాదుర్యాగము గలవణిసూరా
 నీమదిలోయేనువినారా । మునుజేశీటువచ్చినావురా
 వారకనీధణివారములునుజెడతారుమారునేనారయజేసెద । పోరా॥

కా— మానా । వుండవునీవురాతో నా । యుద్ధముచేశవఘుసజాన
 తినిమేల్లప్పుడు గలుగునా । మానకపిను బిమార్చివెళ్ళసను
 గానగలవు మొనగాని విధంబిక వో॥

కృ— నేనూ । అల్పమునుజుండనుగానూ । నీమదమణచకనికబోనూ
 దురవాక్యములన్నియుమానూ । మానసమునమునుబూని
 యున్నకడు । యేభావమలలో నడగి చెద । పోరా॥

కా— యేలా । యిట్లనియెదవుర వజ్రబాలా నీమదిలోగలవారూల
 మెల్లణగిపోగ నాభీలా । కాంక్షూట తాళజాలఘన
 కీలంచేనిను గూలజేతునిక వో॥

కృ— చాలూ । చాలూనీగర్వోక్తులు । క్షణమాత్రములోనభేలూ
 చే నింపించియు కడుమేలూ । హరితమిట్టదొడ్డి ప్రోలునవెలసియు
 శ్రీలక్ష్మీతులకనుకూల సరిచెదను । పోరా॥

ప॥ అనిన దీఘకవృష్ట శయనునకు దీఘకృష్ణుండేనుచుచున్నాడు
 క॥ నినుజూచి తెలుపుమున్నపుననుయెట్లుల గెల్వగలవునరబాలకా నీ
 జనీదనకుల దలచుకొ మనమున అవలంబింప మర్దింతునురా॥

ప॥ అని గర్విదుర్వాహకుండ్ల ఓర్వీకరుడు లోకేశ్వరుండుని
 తెలియక అల్పచుగు పనిగాభావించి కష్టమూర్తిగాని తనపూర్వముచే నది
 మివట్టినంతలో నందకొమారుడు చేప్పలులేనివాని తెరంగునమున్నజూచి గో
 పాలబాలుని గోగణంబులు యాచుడుగుచుట్టు కొనిమిక్కిలి పరిశిపించు
 చుండిరి అంతలక్కత యశోగాదేవి యేమనిచింతింపుచున్నది.

ద్వీపద.

కాంతవిసవమ్మ నిక్కమంగళాయొక్క । చింతయుపుడునీకు జెప్పెదనేనూ
 నాపుత్రుడుగుశౌరి నాలమందలను । మేనబోగనె దున్నిమిత్తముల్గానా
 కడుగనుపించె నాకాశమునమంట । బాడమెమనమునభుగుల్భుగులుమంచు

నుండెకుడినేత్రంబునొయ్యనగదిలె | గుండెర్పుల్లుర్పుల్లుమనియెకువలయతా
క్షిప్తయేమిచిత్రింబు యికనాసుకుండు | పదిలుడగాకయే నావకర్మనికొని
క్కినట్లుగనాదుచిత్తంములొదోచె | ప్రుక్కుననాడెందుగఁదొ మిట్టదొడ్డి
పురినాయకునమ్మి పొలతివెదుకువము | సకగునరరమ్మ సంశయంబే||

ప|| అనిసంతవధూయణి మందగమలతో బృందావంబువెడలించి
దుండు గిరికందరంబుల వెతకుచుయెందుగానక యేమనదుఃఖించుచున్నది.

కీతన - రూపతాళం

నుందారిమణులునా సుతుడై నగోచిందు ! డెందుపోయెనో దొరు
కడేమి నేయుదునే ||నుం|| తరులారమీరయిన తెపనియ్యభూషణుడు | చ
రియించినసరణి జెప్పెనాకు ||నుం|| ధరణీధరములారా దామోనగునిజా
డ రురిగించరేమాకు యేగ్పాటుగాను ||నుం|| నానామృగములార నలినా
త్తుగెచ్చోట పూనియున్నాడొమీరు బోధించుడిపుడు ||నుం|| వరవిహంగ
ములగా వసుధమిట్టదొడ్డి పురిశౌరియున్కి-దెల్పుడి | మొక్కెదాను ||నుం||

ప|| అని మరిన్నేమనుచున్నది

గీ|| ఏమి నేయుదునమ్మ నేసిపుడుచిన్ని

బాబుడాలంబులును ప్రజార్భకులుయెందు

బోయిరో కాని యీవసంబుననుజూడ

తెలియకున్నది యికయెట్టితెరవు తెల్పు

కీతకన.

ఇహ్మదానేనేమిసేతూ మంతివేగనూ | మాతోయజాత్సువిజాదాదొ
రుకదామనూ | పాయకమాకేమొకా శ్రీసాప్తమాయనూ | యీనూయ
కెట్లువోర్చియందుమనసులోనూ | యి | కాననమంతయునుమీరుకలయది
రుగుడి ఘనసానుగహ్వరములువెతకిజూడదీయడి | ధేనుజాలమెల్లాజనినా తె
రగుజూడుడి మదిలోనభయములేక మీరూఢిగాగూడి || యి || తనయాడగు
పడినా స్వామిలకు తలివోరాధనా | జేతూమనుచుమిట్టదొడ్డి శీతామణి
ధాముడుగానా | కనకాభరణ బులుదీసికాంతలు యీనాముడుపూ | ఘ
నమోదామొందుచుమీరూగట్టుడిలోనా || యి ||

వ॥ అనినసఖీమణులుమణిస్తఃతాభరణంబులుదీసి శ్రీశీతారాములను
గూర్చిముడుపుగట్టకొంతదవ్వుచనియకోదాదేవితోయేమనుచున్నారు.

గీ॥ ఇంతియఃఖంపగానేలయిచటతూర్పు

కదపుజనినట్టమార్గంబుగలదుయిందు

లోనపాటించిచూస్తే నీసూనుడరుగు

అడుగులగుపడెయిదెచూడవమ్మకొమ్మా॥

వ॥ అని యశోద నెడనెడ గోపిలుజూపించు గోపగోష్ఠదంబుల
నందుల నక్కడక్కడికి యనాకుశకమలకులిశచక్రచాపకేతనారి రేఖాలం
కృతాభరణంబులయిన హరిచరణంబులబొడగని చొప్పదప్పకదుగకటంబ
యిన యమునానదితటంబుజేరిబోవుచున్నంతలో గోపబాలకులుయెదురు
గావచ్చి యేమనుచున్నారు

శం॥ జలజాక్షినీకొమారుడు వలదనగనుయిందువచ్చివ్యాళముగలమడు

గులోదుమికినంతనగ్నము చలమునగరిచెనుగదమ్మచయ్యనజూడు॥

వ॥ అనిన యశోదమూర్ఖిల్లి కొంతదడవుకుమేల్కొని యేమనివిల
పింపుచున్నది.

కీలకాన—అటకాళం.

హాకృష్ణ హాకృష్ణ అయ్యయ్యో ! నీపూర్వాకృత మేమందు
అయ్యయ్యో ! సూక్ష్మతకరనిన్నజూచివోర్వగలేక ! యీకూరపణియేల
యిపుడుగరచెనిన్ను ॥హా॥ నలదాని నేనెంతజెప్పినా ! విసకవచ్చివుడుగు
లొయాచొప్పునా ! బలువయినగతశకీలలు గలిగియున్నట్టి ! చిలువరాయ
సికేలజిక్కియుంటివితగ్గడి ॥హా॥ నాపెన్నిధానమూకాంచియు ! నిన్నుయీ
పాముచేయిడాపించియు ! ఆపాదలనుబాపిఆనందమొందగ ! కాసాడేవా
రెండుగలిగియున్నరాలేదో ॥హా॥ శ్రీమిట్టదొడ్డిపురీశ్వర ! నిశ్చేయశంకర
వరమేశ్వరా ! జేమూతవణకరాజీషలోచనచక్రికాముద్దునునునిషన్ననజేయు
మొక్కెద ॥హాకృష్ణ॥ ద్వి ప ద.

యేమిసేయుదునేనుయెలనాగలార నాముద్దుతనయుడు నాలములగాయ
భోరుజనుచుండబోవలదంచు ! వారించగానై తిననచూలిబోయి
వచ్చివిధమెల్లవ్రజతనూభవులు ! చెచ్చెరవినుపింపుచేష్టలదలంచి
మిదునాటికై నకోమలనీలవణుక మరలబోవలదగుచుములుపంగనై తి
నావంటికూరమానసురాలనేల భూవలయుమున దుబుట్టించెబ్రహ్మ
ఇదిగాకనూతనముడిబోబుట్టిని ! మొదలుకొనియాయాసమొందులేకాని
యెన్నడునుఖముతానింతైనగనకు ! కన్నియకాకకాకనువొక్కకాన్పు

కలిగియిట్లగుటనాకర్మమేమందు । అలతలవిధిదై వనూదుకోడాయా
పుడమిట్టాదొడ్డిపురినేలుకొన్న । పుడమిజాధిపమమ్ము పోషించుయ్యె॥

వ॥ అని కంటివీసులదొంచే కట్టుబడినపట్టినిజూచియశోదాదేవిమరి
నేమనుచున్నది.

వ॥ కాలియునిదర్శనమణంచ కృష్ణుడు మూర్తిల్లియుండుట.
కీర్తన—ఆదితాళము.

తాళజాలకొమూరక నేను శ్రీకృష్ణరాయా । నిన్ను కాళీయుండెరుగ
రచినాడోశ్రీకృష్ణరాయా ॥ తా॥ కన్నులుమూయగనే శ్రీకృష్ణరాయా । ని
కువెన్న బెట్టెనవేగమె గార శ్రీకృష్ణరాయా ॥ తా॥ సాటిబాలులు వచ్చినారు
శ్రీకృష్ణరాయా । వారిశోటయాటలాడుదువులేశ్రీకృష్ణరాయా ॥ తా॥ కామ
ధేమపులుసీరాకగూర్చిశ్రీకృష్ణరాయా । మేతమూనివున్న విరాచూడ శ్రీకృష్ణ
రాయా ॥ తా॥ మున్ను నేనుదూరితివనుచు శ్రీకృష్ణరాయా । అలగిచిన్నిజో
యినావాతెలియదు శ్రీకృష్ణరాయా ॥ తా॥ భాసుమిట్టదొడ్డిపురిలోశ్రీకృష్ణ
రాయా । రామదాసునితో తువుగారి శ్రీకృష్ణరాయా ॥ తా॥

న॥ ఇట్లు భేదింపుచున్న జనయిత్రయం దనుగ్రహించి చూచు
చున్న కృష్ణు సవలోకించి యశోద యేమనుచున్నది.

యశోదకు కృష్ణునకు సంవాదం చావుతాళం

య—జలజాతు నిన్నెంత బిలచినప్పటికై న

వలుకకున్నవు పంతమేలా చిన్ని బాలా ॥జల॥

కృ—బలువై నపాముచే బాధలొందతి మూర్ఖ

గలిగెనిప్పుడు కన్నతల్లి కల్పనల్లి ॥బలు॥

య—పుంగంబునిన్నేల గరువవచ్చెను నాకు

సరగూచదెల్పు కుమారా చంద్రహారా ॥జల॥

కృ—త్వంగాదప్పిచేసిళ్ళు వ్రావబోయి తెసన్ను

దొరికించుకొనియిందు నెచ్చె మోసపుచ్చె ॥బలు॥

య—బలిపికినిన్నేల పాముయిట్టులజేసు

తెలియజెప్పర దానిసీపు యేమన్నావు ॥జల॥

కృ—అలగినేమున్ను యేగునినీడే తాపచ్చి

చలముచే ననుబట్టిరాడే అమ్మచూడే ॥బలు॥

య—కొడుక నీపటకప్తపడనేల భోగినీ

విడుపించుకొని యిందురమ్ము ముద్దులిమ్మా ॥జల॥

కృ—పడిగలచేనన్న పట్టియున్నది మడుగు

వెడలశక్యముగాదునుమ్మా మాయమ్మా ॥బలు॥

య—కటకటసీకెంత కర్మామప్రాప్తించె

కుటిలసర్పముజేయగానూధాత్రిలోను ॥జల॥

కృ—తటకునకెట్లదొడ్డి ధాముడ నెచిల్వ

హటమెల్లదీర్చకమానా నీదుయానా ॥బలు॥

న॥ అనిన సందార్భకునితో నరిగనాంగన యేమనుచున్నది.

గీ॥ లలితసుకుమారనీలోత్పలంబుచాయ ♦ దనరునీమేనుకాక కిలధరునికూర

దంష్ట్రలకునోవ్వలేక చిత్తంబుమొరత ♦ వికలమొందెనో యికయెట్లు

విడువజేతు॥

న॥ అని మరిన్ని.

యశోదకు కృష్ణునికి సంవాదం ఆటతాళం.

య — నా పెన్ని భానమా నందకుమారా । క్రేపులునీకై నరి కేలువేసెనురా॥
 కృ — ఆపదవేడలాయె మనరాకుమాని । కాపాడుకొంచి యాకడుపులపూని
 య — నీవెలేసిదియెట్లు నిలిచియుఁ దము । గోవులతోనిచ్చి గూడవత్తము
 కృ — భావమందున యిట్లు భాంతిపడకను ! వేవేగబొండిమీవిడుదులకూను
 య — తన గూయిల్లనకు నే తాళజాలను । మనసులోదాఃఖముమాన్వగలేము
 కృ — జరిగిగరళాహ్వలభీలలునిడి । పెనుమాయ దోచెను పిలువరాకుండి
 య — అయ్యయ్యానాతండ్రిఆవనిలోనే । యెయ్యెడ కేగుదుఎందుజాత్తును
 కృ — చయ్యనుమట్టదొడ్డిస్వమిసాక్షిగను । అయ్యెడనిప్పు బాట్లాడించకొను॥

వ॥ ఇట్లుభోగిభోగ పరవృతుండై నున్నులుముకుళించి చేష్టలులేని
 వానితెరంగున గానబడుచున్న తనుజునిఁ గాంచి యశోద సామ్మసిలి కొంత
 తడవుకు మెల్లమెల్లనదెలసి యేమని భేదించుచున్నది.

ఉ॥ హాసుకుమార శౌరిహరి • హాజలజాయత పశ్చిలోచనా
 హాసుగుణాధ్య వేణుధర • హాసలమాలిని శాటభఃజనా
 హాసుత హావిరించినుత • హాశికిబహుపిచండకన్నులుక
 మూసి శిరంబువంచకచ • మోమిటుజూపరనీకుమొక్కెదక.

కీర్తన — ఆటతాళం.

నాముద్దుబాలా । నీవిటుజూడవేమి నుశీలా । సోమనిమించు భా
 నురకొంతిగలనీదు । మోముజూపుచునాతో ముచ్చటాడవదేమి ॥నాము॥
 యిలలోనలేకా । లేకనుమాకు గలిగితివేకా । బలుపన్నగుని పాలబడిపోతె
 మేమెట్లు । తలలెత్తుకొని సిగ్గుదప్పియుఁ దుము తండ్రి ॥నా॥ పచ్చిదుచ్చిక
 లు । మేయఁదూడ లెచ్చునై చికలు । పుచ్చులలెత్తి గొబ్బునమడుగు
 చుట్టుగ । పచ్చిలంబాయనికూయుచున్నవిచిలుక॥నా॥ నేకనినుగన్న తండ్రి
 ని వేగజూడునాయన్న । చేడియలంబచ్చెరదువొంది మదిలోన । వీడిఁపుడు
 న్నారు ప్రేమనీపెగల్గి ॥నా॥ భూమిలోయికనూ । శ్రీమట్టానొడ్డి ధామ
 లేపకునూ । రామదాసునన్ను రక్షించుమనినీదు । నామంబుదలచుచున్నా
 డు యిప్పుడుబోవు

వ॥ అని క్రమమర.

కీర్తన—ఆటతాళం.

చిన్నికృష్ణా | యిటురారా నాయన్నకృష్ణా | జున్నుశర్కరపాలు నె
న్నలొక్కటపైడి | గిన్నెలోనిడినాను తిన్నగగుడుతూవు || చిన్ని |

గీ॥ జలకమాడించి చలువ ♦ వస్త్రములుగట్టి
వెంట్రుకలుదువ్వి కీల్గంటి ♦ వేసినుంచి
తిలకములుబెట్టి మణిహారములు ధరించి
నిన్ను లాలింతురార మా ♦ నితగుణాధ్యై॥

కీర్తన

క్షీణభావా | మొందకగోవు శ్రేణిబోవా | పాణియందును జీవబంధు
వోష్టమునందు | వేణువుబాల్చి వేవేగబాడుచునేడు || చిన్ని ||

క॥ చనుదోయిట విసమిషుకొని ♦ చనుదొచిన సోకులేను చన్నుగుడి చియా
ఘృక్ష్యేళముచుజనుంచిన ♦ వినుతామర నీకుసర్ప విషమెక్కెనుగా॥

కీర్తన.

కన్నువిచ్చి | చూడరనుప్రసన్నహెచ్చి | మున్నుమృత్తికనీవు దిన్న
కాలముననే | నన్నమాటకు అలగియున్నవ యిప్పుడు చిన్ని॥

క॥ అపామునిన్నుగరువక ♦ వాపోయితివో భయాన వ కితివో మ
మౌసోర్కొనిపిలిచితివో ♦ సీపాటుయొకించుకెన నేరనుతెండ్రీ॥

కీర్తన

రోలగట్టి | నానేలంబు నీలోదట్టి | కాలనీరదచారుగాత్రకోపంబుచే
పాలుమాలిమిచేత పవళించియున్నావ || చిన్ని ||

క॥ వ్యాఘ్రముమముగరువక ♦ నిన్నేలగరచెనురముకుంద నీవుండినా మ
మౌయిదువుగదాయక్కటా ♦ నీలాలకనిన్నబ్రోవ నేరముకుర్రా॥

కీర్తన

యంతానీకు | కోమలమేల శాంతామూకు ! అంతి శేంద్రియముల
కధికతాపముగల్గె | మితిలేకికిరామా వేదనదీర్చుమి || చిన్ని ||

క॥ ఓడింభకవాల్కూపుల ♦ చూడవదెందుకురకండ్ల జూచుచునికమా
టాడవదెందుకురానను ♦ వేడవదెందుకుర వెన్నబెట్టుమటంచుక॥

కీర్తన.

రామాదీనా । మిట్టాదొడ్డి స్వామీయానా । కామసుందర నిన్ను
గలయవచ్చెదనుటకు । ప్రామాదముగ గోపాలబాలులతోటి ॥ చిన్ని
క॥ శౌరినీవుదక్క జగతిలోపలమాకు ♦ మేలిమేమిలేదు వ్యాలమునకు
నీవుజిక్కుబడగనిలుతుమెట్టులయిందు ♦ వారిమడుగుజొచ్చివత్తుమివుడు
న॥ ఇట్లు యశోదాదేవి పుత్రవాత్సల్యమున మడుగుజొర సమకట్టి
యున్న సమయంబున భగవంతుండగు బలరామమూర్తి యెటువలె వేర
చేయుచున్నాడు.

శ్రీ బలరామమూర్తి నచ్చట.

కీర్తన — ఆటతాళం.

వచ్చితి నేబలరాముడు । చంద్రపయోనిధిసోముడా । తుచ్చదైద్యుల
నెల్ల చెచ్చెగవధియించి । నుచ్చికవెలయ శ్రీమన్మతాగ్రజుడాను ॥ వ॥ సీరా
యుధాబు ధరియించియు । ఆదిశేషాంశవేలశోభించియు । ధారుణిదారుణ
భారాదులగుదుర్వి । చారులందరిబట్టి శారుమారుగజేయ ॥ వ॥ రోహిణి
దేవి కుమారుడా । నేనురుక్మాధరాధరధిరుడా । బాహుబలంబుచేనాహవం

బునవరము । ద్రోహవళినిబట్టి సాహసమునగూర్చి ॥ వ ॥ దోసాములన్నిటిగూర్చియు । మిట్టాదొడ్డిపురంబులోనిల్చియు । భానురముగ నామవాసునిబోచిన వాసుదేవునిగూర్చి యీనమయంబున ॥వచ్చి॥

వ ॥ ఇట్లువచ్చి సందాద్యఖిల గోపగోపాంగనల సాహసంబునకచ్చెరువందినవ్యచు యశోదాదేవితో యేమనుచున్నాడు.

క ॥ పిన్నమ్మనీవుయిప్పుడు కన్నులయందగులొలుకగను ప్రేమలతో పిన్నగముయొన్నమడుగున క్రన్ననచొరబోవుటేను కారణమమ్మ ॥

న ॥ అనిన యశోద యేమనుచున్నది.

యశోదకు బలరామునికి సంవాదం ఆదిత్యాశం.

య—భూమిలోపలనాడు మోమెత్తి నీకునే నేనునికెలుపుదునో బలరామా ॥భూమి॥

బల—దానోదరుడనేను ప్రేమతోగలుగనీ కేమియాపదవచ్చెనే కన్నతల్లి ॥దామో॥

య—నీతమ్ముడునుమడుగులొఱచుచును సాము చేతజిక్కెగదయ్య వోబలరామా ॥

బల—పీతాంబరునికేను ఘాతలేదుగాని భీతిల్లకుమినీవు వోపిన్నతల్లి ॥దామో॥

య—వికటోగిగుని ఘోర విషమెక్కిపడియున్న డికయేటితనయుడు వోబలరామా ॥

బల—అకళంకమున కాళి యాహికోడకవచ్చు నుకుమారునికనూడవే పిన్నతల్లి ॥దామో॥

య—యెందుకుయీమాట నందానుగూడనే నిందుజొచ్చెదనయ్య వోబలరామా ॥

బల—పొందూగమిట్టదొడ్డి పురిస్వామిసాక్షిగ తొందారపడకునో వోపిన్నతల్లి ॥దామో॥

వ ॥ ఈప్రకారముగ యశోదను నివారించి యూరడించి కృష్ణునితో యేమనుచున్నాడు.

గీ॥ శౌరితడవేల నికచాలుచాలుకల్లీ
 దండులాబీటలాలమల్ తల్లడంబు
 జెందుచున్నరుముగా పిన్న చేష్టలుడిగి
 ఫణిమదముదీర్చిరన్ని బల్పొరువము న॥

వ॥ అనిన కృష్ణుడు కాళియుని పనిగలనర కాయంబుబెంచియప్పా
 పోరగునీతో యేచునుచున్నాడు.

కృష్ణమూర్తికి కాళియునికి సంవాదం.

దర్శన—ఆదిత్యం.

కృ—పురిగనీదుక్రొల్చి పరిహరించెదనేడు! పరిగెత్తినీ వెందు బారాకురా॥పు॥
 కా—నరచాలనా త్వేభరమ గోర్చియింత! పరియంతరమునీవు బ్రతికితివా॥
 కృ—బాలాడవనిమల్లి గేలిజేసి తెనీదు | వాలంబు చేబూని వె చెదరా॥పు॥
 కా—చాలుచాలుకుట యీలోనవిషము చేతూలి యువ్వుడు మెండు తూగాకుగ॥
 కృ—వెక్కిరించకురానీ చెక్కిళ్ళన్నిటినిబట్టి వ్రక్కలింపగ జేసివంచింతురా॥
 కా—అక్కజముగమాటలాడాకుమిట్టదొడ్డిపక్కి డాలునిన్ను బంధింతురా॥

వ॥ అనిన వాసుదేవుండు సర్పమును గిరిగిరంద్రిప్పి నేలంజరచివిషం
 బు కన్నులందనముచుండగ రత్నణంబులపై జేరి యెక్కువలెసతకనము
 సల్పుచున్నాడు.

డిండినము.

తా: డనమొసరింతున్ మదమునతాండవమొసరింతున్ | కుండలి
 పతిమణిమండలములపై డిండిమయనుచునురెడుపదములిడి || తాం! తాధి
 తాధిత్రతాధిత్రా ధిత్రతాధిత్రాధిత్ర దిద్దిమితక్కిట | పిల్లనగ్రోవియుమెల్లన
 బాపచు | ఘల్లనిగజ్జెలుకాళ్ళమోగగను || తాం || తాధిత్రాధిత్రతాధిత్రా
 ధిత్రతాధిత్రా ధిత్ర దిద్దిమితక్కిట నవ్వుచువేల్పులు పువ్వులుర్దుల్లనరువ్వగ
 బంగరుమువ్వలుమోతగ్గ || తా || తాధిత్రాధిత్రతాధిత్ర ధిత్రతాధిత్ర దిద్ది
 మితక్కిట కణకణకరకంకణములు యుణర్దుగా కణకణకణకణకణిలుమోయ
 గను || తాం || తాధిత్రాధిత్రతా ధిత్రాధిత్రతా ధిత్రాధిత్ర తద్దిమితక్కిటశ్రీమి
 ట్టదొడ్డిస్వామిబిలచు | రాసుదాసునిడనోముఫలించగ || తాం || తాధిత్రా
 ధిత్రతాధిత్రా ధిత్రతా ధిత్రాధిత్ర తద్దిమితక్కిట || తాండ ||

వ | అయ్యవనగంబున పద్మగంధిమొదలగునాగశక్యలకు మేలదస్సె
 తాంలంబుజలిసి నచ్చి హరిచరణ ప్రహరణంబులం బడగలాడసివచ్చి
 నచ్చిన క్రియబడియున్న పెనిమిటిసింగముంగొసనుఖితాత్ములై సగృహానిగా
 కృష్ణునిభావించి యప్పురింధామునకు డండప్రణామంబులాచరించి నిటకతట
 ఘటిత కరములులై యెటువలె స్తుతింపుచున్నాడు.

పద్మగంధికి కృష్ణునికి మంత్రికి యశోదకు

బలరామునికి కాళియునికి పరవాదం.

శ రాజీవనేత్రీ. యశుంద • నగభశౌరి కరుణార్ద్రచిత్త
 య నిగమగోచరవిష్ణు • పన్నగరాడ్పయన నాపహరణ
 హ శంఖుచంద్రధృతరాణ • వైకుంఠలోకేశ వాసుదేవ
 శవేదండకుంభిదూ • మునిసనార్చితపాద మోక్షభతా
 కేలయికచాలుచాలుస్వామి • నిమిః బట్టిధరయ : దునిగహంబు
 తనయ్యమాజీరితేశు • భిక్షుమిష్పదుబెట్టంజి ప్రియదలచి॥
 రిన్నేమరి కీర్తింపుచున్నారు.

ప్రియమిత్రాభిం.

హీ శనిన నేలితనావ్విమి : నాసునోహరురాదరించుమి॥
 మణినీకుభర్తకొద్దంబు । నేమారకదీర్తుపుడునిజంబు॥
 నివై నమధురూపనుచి । పంశోపపరిచననువేడ్కబూని॥
 కథాతిత్తుశ్రోత్పమేచు । శివలవరచేచేట్టబూను॥
 లోచనహాథిభోగి । అధికగర్వనుణంబెదతూగి॥
 నిశేనెంతవిలువందినాను । జగజ్జాతుపబ్రోవజాణిడాయెను॥
 కజాక్షి నాః త్రివి నీయతురి । పూ కముగమీన్పబోధించునుతిని॥
 కునీవాహియతగదె సెగని । పెనుజాముసుగావుపెల్లార్పమాని
 నీ గూడ్లగాగసంపాదు క్షణము చొడి మపు పసమయంబుగాదు

య — నాగసతిశౌరినా మూటవినడు | బాగుగనుమీరే బ్రతిమాలుకొనుడు

పద్మ — నీలాంబర నాడుపతి నేలగను | నీలసమకాయుచిక విద్వమికనూ॥

బల — సద్గుణాశశిక్షజాలు కాళియుని | సాగనుతోబ్రోవజూడుమత్ప్రియునీ

కృ — అగణితమంగమిరాడినభంగి | మిగులపోషింతు జగతినుప్పొంగి॥

బల — తరళనయననీ ధవునిమాధవుడు | స్థిరునిగానుంచుచి తించకిపుడు |

పద్మ — ప్రణవాభసీప్త మేనుందు | వేణుధారుని వినుచుతినుముందు॥

కా — పరశువురుపనీపదములు పుకు | వొరకెనికపూర్వ దోషమెన్నకు॥

కృ — ఉరగనీగర్వముదుగుటకును | ఎరగనేమెచ్చి పాలలంచెదానూ |

కా — దేవుదేవుడని తెలియక నేను | యూచిధమునొదిటమేలామేనూ

పద్మ — వాసుదేవ దేవరజకళ్యాణ | శాసనము యివ్వుడి సన్మానితాణా॥

కృ — హాసమాధనమిట్టదొడ్డిగామి | దాసునేతెద ధరణీలోపేమా॥

వ॥ అనిన శృష్టునితో నాగకన్యాయేమనుచున్నారు.

గీ॥ మమ్ము పెండ్లిజేయు మాప్రణవల్లభు ప్రణమిచ్చి కావుభక్త నగద

నీవుజేయు పెండ్లినిత్యంబు భద్రంబు పిన్న నాటి పెండ్లి పెండ్లిగాదు॥

ఈపద్యము శ్రీమదాంధ్రమహాభాగవతములోనిది

యింక లోజ్జేబడియెను.

న॥ అనియిట్లుకని పెనిమిటి బ్రతుకుగోరెడు భుజగపక్షులయందు శరణాగతఃత్పలుండైన పుండరీకాక్షుడు కరుణించిచరణ ఘట్టంబుచాలించి తొలంగిన నెట్టకేలకు ప్రాణేంద్రియముల మరలంబడపించిదిసి నలిగినతలలు సవరించుకొని వగవుగదుర భుజగపతి జలజనయనునికి నంజలిజేసి మెల్లన నిట్లనియె

క॥ నాభుణ్యసేమిజెప్పుమ నీపాదరజంబుగంటి నేసనకాదుల్

నీపాదరజము గోరుదు రేపదమందున్న నయిననిజెమేలువారీ॥

వ॥ అనివిన్నవించిన కాళియుని వలుకులు విస నవధరించికార్య మానసుండయిన సర్వేశ్వరుండెనికీట్లనియె.

గీ॥ ధేనుసమదయముతో మానవులీమడుగు నీరుప్రావుదురు ధణేంద్రియందు

నిల్వదగదునీవునీ బాంధవులునీగు పతులునుతులుజచుడిసాగరమునకు

వ॥ అని యుషన్యసిందినవిని కాళియుండేనుచున్నాడు.

కాళియునికి కృష్ణునికి సంవాదం యా ల లు.

కా—నందానుతగోవిందశౌరిముందు నేజేసినయట్టి ॥ మందబుద్ధులుమది

లోనెంచకు అల్లవోవోకృష్ణదేవా సందియము గలిగికోపించాకు॥

కృ—దంనాశూకవరేంద్రానిన్నుపొందుగారక్షించితిని యందుకుండవలదు

పోపొమ్మికగత్నాకగద్వీపమందు జేరుమినన్నమదినమ్మి॥

కా—జలబాక్షనీయాజ్ఞాదీరుజనియెదగానిఖగరాజు ధరణిలోననుద డించుగా

న అల్లవోవోకృష్ణదేవ గరచితికళిదెల్పుమిలోనా

కృ—పరగానీతలలందుమత్పద పద్మలాంచనమండనూది గరుషుషునినుబ

ట్టాడించుక కరుణించుపొమ్మినిరతమునాయాజ్ఞామి చక॥

కా—తామరనాక్షనీదిన్యనామముస్మరియింపుచున్దు యేమిచేసిననీవెచేయు

మి అల్లవోవోకృష్ణదేవా మామకాండకుబోదుముశ్రామి॥

కృ—భూమిమిట్టదొడ్డిపురిధాముడనై నిత్యబిచుక రామనారాయణు

డనై నేనూ దాసులందరికీ క్షేమమొసగెద భూరిదయతోను॥

వ॥ అనినకాళియుడు నన్నది ధామునకు నవ్యదివ్యాంబరాభరణ రత్నమాలికానులేపనంబులు సమర్పించి తేజిశండంబులకు దండయగు

నీలోత్సలంబుల దండనిచ్చి ఘ్రాతమిత్రకళత్రసమేతుడయి బహువారంబు కై వారంబుచేసి పలగొని మ్రొక్కిలేచి వీడ్కొనిరత్నాకర ద్వీపంబునకుజ

నియె అప్పుడు దివ్యగంధాంబరసునణమణి గణమాలికాంకృతుండై మ దుగువెడలివచ్చిన మాధవునింగనియుపలాలించి యశోద యేనుచుచున్నది.

గి॥ చిన్నికుమారఫణి వరునిచేతజక్కి । బ్రతికివచ్చితివా భల్లాభళిరనీవు

పుట్టినదిమొదలుగండము దీటువలెనె । నచ్చెత్తప్పొచు మాదశవలన

తార । గొవ్వమకు బోదమివుడు గొగొపకులతో॥

వ॥ అని యశోదాదేవి రోహిణీసమేతులయిన గోపికలను నందమ నందాదిగోపకులను బలభద్రుడును పరమానందబులంబొంది ముకుందుని

తోడను గోసముదాయరబులతో నిజనివాసంబునకుంజనిసుఖంబుగచుండిరి క॥ ఈసచ్చరిత్రముచదివిన । వ్రాసిన వినిపించిట్టివారలకును నీ

తాసహితుడయినరాముడు । భాసురసౌఖ్యములొసంగి పరిపాలించుకొ॥

మంగళహారతి.

జయజయమంగళం । మహాత్సవమంగళం । పక్కిమెక్కిమీడు
 యనుజిక్కి వెనువెన్నుజయినెక్కి చనినోడులెడ గ్రిక్కిరిసియు । మ్మిలిగ
 విందులును మెక్కియ తెపసులతో । సొక్కినపసిడితమ్మిపొక్కిలికిని । జయ॥
 ౧॥ చల్వమడయల్లుడల నల్వమెయిగండ్లదొం గొల్వగను వేదలల చిల్వప
 యిని । చల్వలలపసిడి దువ్వల్వతెగగప్పినాల్ లోల్వగపరున్న పెనుపల్వ
 పగకు ॥ జయ॥ ౨॥ అలుయగుకల్మిడవగాలు యెదపేరులతో పాలుపడి
 యుండకెంగేలులందు । మేలుజలవేమొలలవాలు తెలికయిమవయు । గీలు
 కొన్నిట్టి కరివేలుపునకు ॥ జయతు॥ ౩॥ బోల్చినదివేషములుదాల్చి పొలిదిం
 డులనుగెల్చి మరినేలబడగూల్చి పుడమి । నిల్చిజడదార్ల పెతదల్చి శనికర
 మును వెడల్చి నాకెన గొల్వబల్చినుతకు ॥ జయతు॥ ౪॥ నేనువాడిక నెనరు
 జూడుమని నామదానుజోడు నాయకను కొనియాడుకొననూ । వేమకతో
 కట్టదొడ్డివీ ప కనకడలిపట్టి తోడుతనునెలకొన్న రేడుకెవుడు ॥ జయతు॥ ౫॥
 క॥ చుదదైత్యమదోద్వాసన । పరమేష్టిగిభేషకూప ప్రణవాత్మకభా
 నరపోషధీశలోచన । కరుణామృతపూర్ణక సింధుకలాణసిధి॥

హూలిని॥ దివిజనయనిరామా దేవసంతోషనామా॥

పవనతనయనామా భండనానందభీమా

సవనసంతోషా సచ్చిదానందవేషా

వివిధభువనపోషా వేదవేదాంతభూషా॥

గద్య॥ ఇది శ్రీసీతా రామ చరణారవి ద మంగడ పాగానందేది

రాయమాన మానసుడును కౌండిన్యసగొల్గి పయఃకా

రానార సుధాశర విమలనప్రాతూ డును మంచు

రామాంబా పుత్రుండునునగు రామదాస

ప్రసాదబయిన కాళింగమర్ధనము

యతిగారు సరిగియు

సామెతలు

వౌమిక రిండ్రూం ను

నెం. 45 డేమిస్ట్రీ, ఇకింద్రాపాడు.

మీ కేరకమైన గ్రామఫోనులు, రికార్డులు, రేడియోలు, హోర్నోనియములు, కావలయుననినను మాయొద్ద సరసమైనధరలకు లభియింపఁగలవు. డౌబ్లికములగు ప్రకటనలజూచి మోసపోక నొకతూరి మాపావునకు దయచేసి మావ్యాపారముయొక్క మంచిచెడుగుల విచారించిన సరియగు నమ్మకము మోతు చిక్కఁగలదు. మాకడదొరకనిదైనను ఆర్థరిచ్చిన తెచ్చించి సకాలమునకు సప్లయిచేయఁగలము.

శ్రీబాలాత్రిపురసుందరీ ముద్రాక్షరశాల

మా ముద్రాక్షరశాలయందు చిన్నకార్డు మొదలుకొని పెద్ద పోస్టరువఱకు ముద్రించుచున్న విషయము మీరెఱిగియేయున్నారు. ఈ పట్టణంబునఁగల ముద్రాక్షరశాలలన్నిటిలోఁ జౌకయయిన రేట్లుగలది మా ముద్రాలయమే. మా ముద్రాలయంబున నన్నిరకముల గ్రంథములును చవుకధరలకు లభియింపఁగలవు. ఏవిషయమైనను నిర్దుష్టముగా నచ్చువేయించి సప్లయి చేయుటకుఁదగిన పండితుల నేర్పఱచియున్నాము. అచ్చుపనులకు గాని, మీకు కావలసిన పుస్తకములకుగాని వెంటనే యొక ఆర్డరును పంపి మా వ్యాపారముయొక్క మంచిచెడ్డలగ్రహింపఁగలరనికోరెదము. వలసినచో క్యాటలాగును బంపుకొనెదము.

7090 వడ్లబజారు
శికింద్రాబాదు.

}

చందా నారాయణశ్రేష్ఠి
పోప్రయిటర్

వేద వేదాంగ చంద్రిక.

(గ్రంథకర్త: మహాకవిశిరోమణి చిన్నకుల అప్పయ్యశాస్త్రిగారు)

ఈ గ్రంథమందు వేదస్వరూపము, వేదావిర్భావము, వేదాపారమ్యము, త్వమందుగల మతమతాంతరముల సాహజ్యము, సందేహనిరాకరణము వేదము సంపూర్ణము కాదా యను శాస్త్రవిషయచర్చ, యింద్రి, వరుణాదిదేవతలనానుములు వేదములందుండుటబట్టి యవినిగ్రంథము లేలకావు? వేదచతుష్టయశాఖోపశాఖా విభాగమునందు శాస్త్రనిర్ణయము. బ్రాహ్మణభాగము స్వతఃప్రమాణమా పరతఃప్రమాణమా? వేదములునిత్యములా? మున్నగు, వేదవిషయములను, షడంగావశ్యకతయు, శిక్ష, కల్పము, వ్యకరణము నిరుక్తము, ఛందము, జ్యోతిషములను శాస్త్రముల స్వరూపవర్ణనమును ఫలితజ్యోతిషము సత్యమా? కాదా? యను విషయముఁ గూర్చిన నవీనుల సందేహములకు సమాధానములు, ఉపసంహారములు, మున్నగు వేదాంగవిషయములను మనోహరమ గా సులభశైలిని పద్మద్వయము మెచ్చునట్లువ్రాయబడినవి. ఈ గ్రంథమును జదివినవారికి వేద వేదాంగము లందుండెడి విషయములు దెలియుటయే కాకమహిమయుఁ జక్కగాఁ దెలియఁగలదు. అనేక వ్యయప్రయాసలకోర్చి కొత్తగా వ్రాయించియున్నాము. ముందుగా నా ర్థగర్హించినవారికి పోష్టేజి మిగులఁగలదు. అచ్చుపడుచున్నది. సుమారు 200 పేజీలుండఁగలదు. కొలఁది ప్రతులనే ముద్రించుచున్నాము. చదివి యానందింపఁదగినది త్వరపడుఁడు.

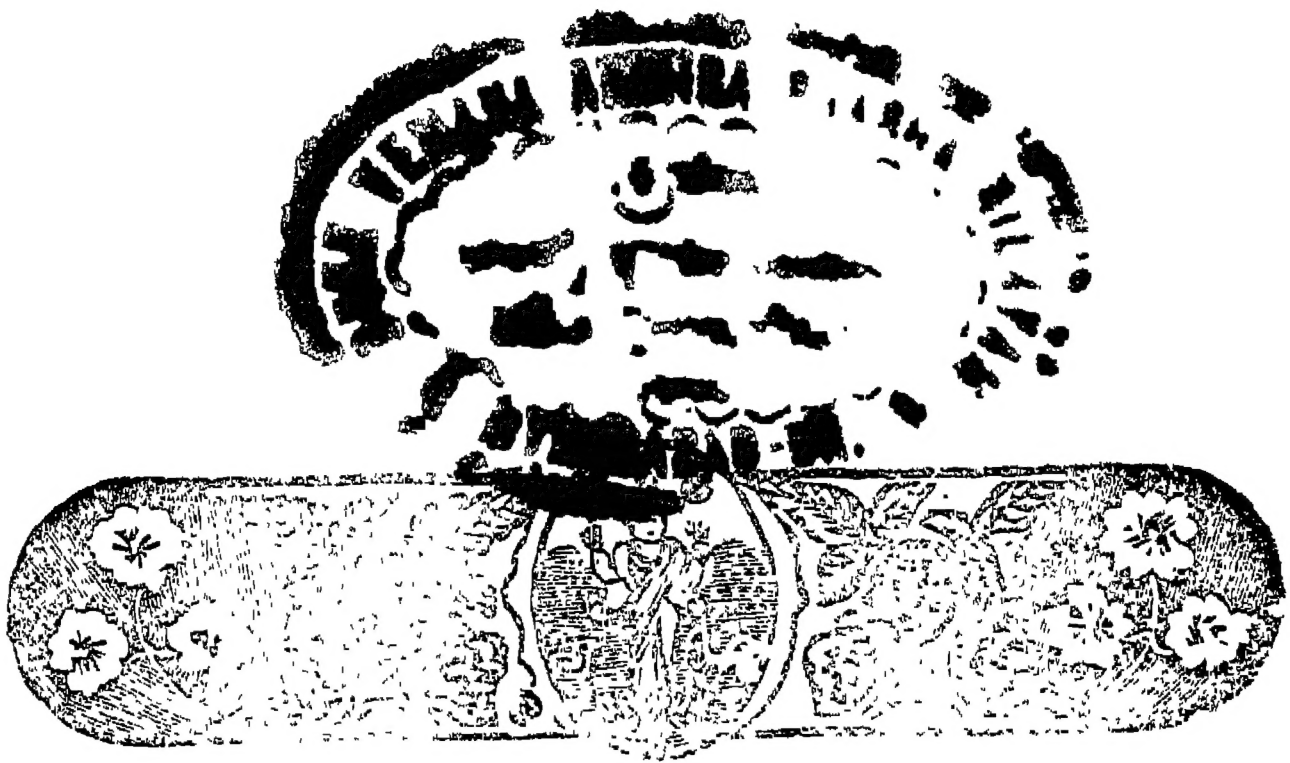
వలయువారు:—

చందానారాయణశ్రేష్ఠి,

బుక్సెల్లర్, జనరల్ బజారు.

బ్రాంచి:—మార్కెట్

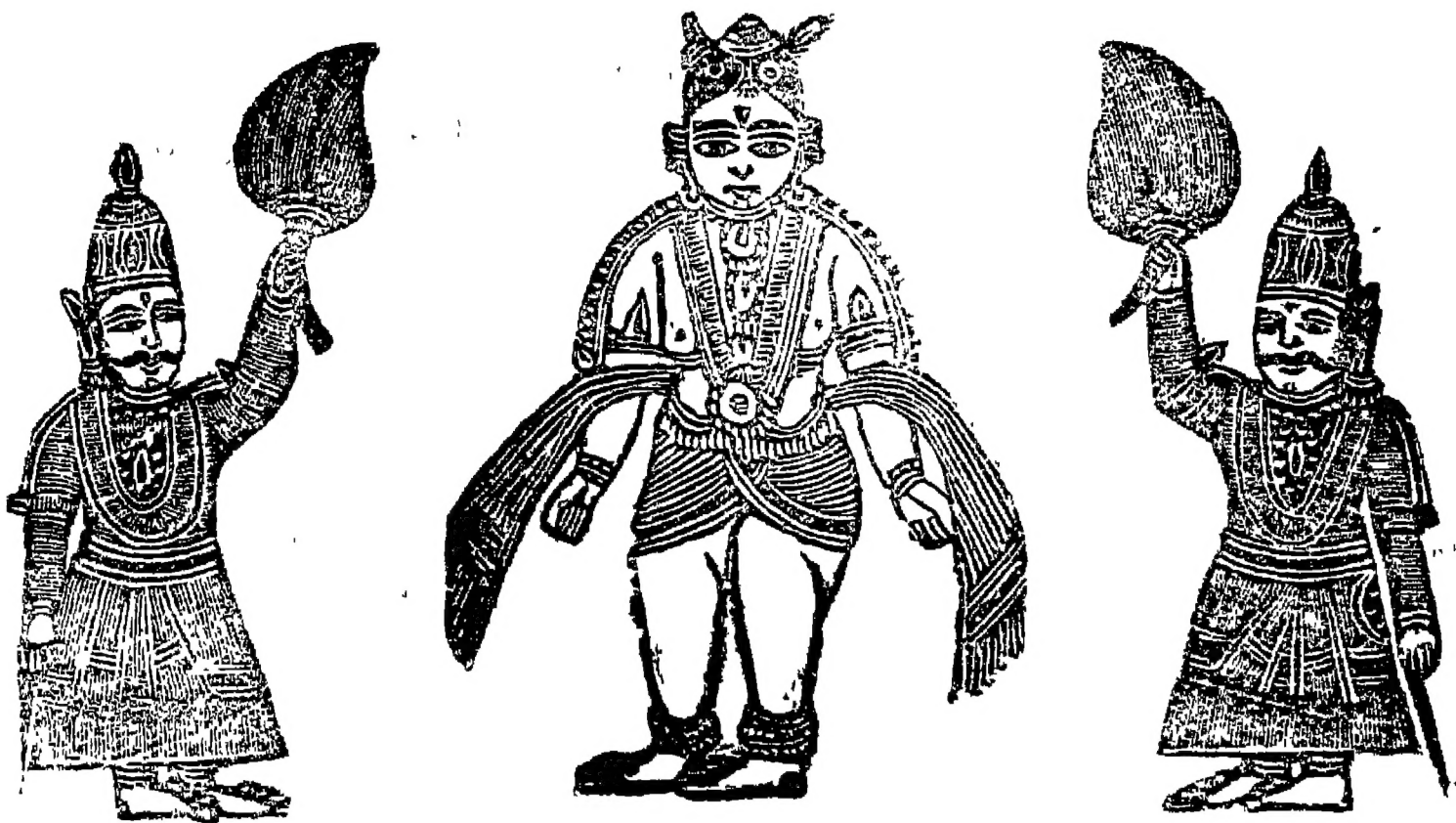
శికింద్రాబాద్ [దక్కన్]

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః

కాళింగమర్దన

యక్షగానము.

శ॥ శ్రీరామదయానిధిసుర
యారాతివిరోధిసుండ • రాకారమహా
ధీరావన త్వత్పదములు
నారాధించెదనువేగ • నన్నేలగదే.

ఉ॥ సారసనేత్రునిక హరుని • స్రవ్యను సింధునుతక భవానినిక
శారదనుక గజాననుని • సంస్కృత యాధికవీశ్వరావళిక
కారణదేశికేంద్రుని బి • కాళిత భాగవతార్యనర్యులక
కోరిదలంచిమొక్కెద న • కుంతిత భక్తిరసంబుజిల్కగక.

గీ॥ పాసికెక్కిన శ్రీభాగ ధతపురాణ
మందుగలదశమస్కంధ ధ మందువూర్వ
భాగమున యొప్పుకాళింగ ధ చుర్దనంబు
అందముగజెప్పి హాసార్ప ధ ణంబుజేతు.

ప॥ అకథరింపుము సథాకమంబెట్టిదనిన.

గొల్లభానులుకాపడెము.

క॥ శ్రీకౌసల్యతనూభవ ధ సాకాఠివినోదయంజ ధ భావవిశేష
రాకాశశిబింబానన ధ సాకేతిపురీకరాసు ధ సన్మనితేమా.

దర్శు—అలభాశము.

గొల్లయింతులము | వచ్చితిమిండు | మొల్లబంతులము | వల్లస
మునగూడి పల్లెలుపన్నము | తెల్లదొడ్డిపాలు చల్లలుచుమ్మటి ॥గొ॥
౧॥ కంజనేత్రులము | కాంచనతుల్య మంజుగ్రాతలము | వంజూరవర
కంజ పు జమలలొదైత్య | భృజమునేప్రొద్దు కంజిల్లజేనేటి ॥గొ॥ ౨॥
నీలవేణులము | నీరదతూడ శీలచాణులము | లోలాక్షి కాళిందికూలా
మునంతున | చాలాగతీగ ముయాలలూగుచుచుండె ॥గొ॥ ౩॥ ధీబంధులము
సాగంధ కర్పూరగంధులము | కోవిల్లదొడ్డి పౌరకాసుండెన | నారి
జాతుని సారెసారెను నేవించె ॥గొ॥ ౪॥

నంబుగఁ ప్రజల ♦ సాకెటినందుడు యేలునట్టిరే
 యాలమందల ♦ ప్రభావముచేలను పాడిపంటలం
 ంబుగాంచి కొడు ♦ వేమియునేక వెలుంగుచున్న యా
 లకుఁ వినోదమును ♦ గూర్చెడి గొల్లవధూంట్లమేనభి.

చెలిక తైవాశ్యం.

న్నియలనగవె ♦ వేగమాకునంతపంబాయెగాని యోభామలారి
 గదెర నెడలిమీఁ ఁత్త మందునిశేషముల్ దెల్పుడిగలగౌరవముగ
 ॥ అమ్మా—వోయమ్మా.

తెరవెళ్ళేకీర్తన—చదితాశం.

ందిరాదేవి మాయమ్మా | వందనంబులు జేతుమమ్మా | సుందర
 నందముగనుమా | యందునకోరిక జెందజేయగదె | ఇ॥౧॥ తల్లీ
 పీను | అల్లా మొక్క చుందుమూ | సులభముగయానట్లనియ్య
 డై శోభిల్లజేయగను | ఇ॥ ౨ భూమివిట్లదొడ్డిపారీ | రాను
 నిజేరి | ప్రేమతొబోదిసభామసంస్వతి | శ్రీమ తునిరూనస్వామి
 ౦ ||ఇ॥౩

ద్విపద.

వ సఁకోచరియలేక | మాముచ్చటాలించు మమ్మయెల్లప్పు

తెల్లవారకమున్న దిగ్గునలేచి | యెల్లకోడెలకు చెయ్యెత్తి మ్రొక్కియును
 స్నానమల్ జేసి : శ్రుబులుఁ గాల్చి || పూసిహరిద్రమునూర్చి కస్తూరి
 తిలకములేర్చి మోదితమైనకాటు | కలుదీర్చిపైడి భూషణముల్ధరించి |
 అల్లంబు సైంధవం బాగంగ రేణి | పల్లనంబులగూర్చి పైడిఁబంభముల
 దధిద్రచ్చితద్దయు ద్రచిజేసినట్టి | అధికతేజోవంత మైనట్టిచల్ల
 ఘటములనింపి చక్కగనమ్ముటాకు | దిటమునవేంచేసితిమి మిట్టదొడ్డి
 పురిసివాసుండయినభూసురావతిని | స్మరియింపుచును మేముజంటబాయకను

గొల్లభామల కీర్తన.

చల్లోయమ్మా | చల్లగొనరెకొమ్మా | తెల్లనిచాయల నుల్లసిలెడి
 గొల్ల ||చ|| ౧|| పాలోయమ్మా | పాలుగొనరెకొమ్మా | నీలములకునరిబోల
 నిత్తుము గొల్ల ||చ|| ౨|| పెన్నోయమ్మా | వెన్నగొనరెకొమ్మా | పున్నమ
 చందుకుకన్నమించుగొల్ల ||చ|| ౩|| నెయ్యోయమ్మా | నెయ్యిగొనరెకొమ్మా
 చయ్యనమిట్టదొడ్డి స్వామికింపగు గొల్ల ||చ|| ౪||

నీ|| మా ద్దుక్ష్మస్థితోడిముఖ్యంబుగనయాట ♦ బాడుచుండెడిబోటినమ్మనేను
 చిన్నికృష్ణనితోడి చెగలి పుచునవ్వు ♦ నవ్వుచుండెడి చాసమ్మనేను
 బాలకృష్ణనితోడి సంతంబుగట్టియు ♦ నాట్యనాడెడికొమ్మ నమ్మనేను
 మేటికృష్ణనితోడి మేళంబుగనుచెంద్య ♦ నాటుచుండెడియిరినమ్మనేను
 హరికిమెప్పైనపవిజేతు నమ్మనేను ♦ నమ్మతిగగొరినర్చితు నమ్మనేను
 నందనుతునందముగదల్తునమ్మనేను ♦ తమ్మికంటినిగనుగొందునమ్మనేను

కీర్తన.

నందయశోదా బాలసుందరాకార | చందనార్చితమాని బృందమం
 దారా ||నం|| ౧|| వేణుగానలోలచక్ర పాణిగోవిందా | క్షోణిభారదూరదీన
 త్రాణసానంద ||నం|| ౨|| కేకిపింఛామాళ సద్వివేకసంతోషా | గోకుల
 భూష కల్యాణశ్లోకసంభాషా ||నంద|| ౩|| చారుమిట్టదొడ్డి పొరినీరజేక్షణ
 విరదాభయకాయ సత్యవారరక్షణ ||నంద|| ౪||

ప|| అమ్మా! మాయొండకు మేముబోయినత్తుమేకొమ్మా.

పద్మగంధి మొదలగు నాగకన్నియలు రావడము.